

60-річна українка — найвродливіша бабуся світу

Одеська пенсіонерка Світлана Гасс (на фото) має титул найкрасивішої старшої пані планети і «Misi Transkontinental»

с. 16 »

Цікава

ГАЗЕТА
на вихідні +

16 травня 2019 року №20 (76) Ціна 6 грн

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Не обмежена в діяльності й вільна красуня Марія на візу мотивує бути оптимістом.

Перенесла 49 переломів — і тепер не дає зламатися іншим

Громадська активістка Марія Нікітіна з дитинства в інвалідному візу через «кришталеву хворобу», однак не опускає рук ще і мотивує багатьох здорових. Вона захищає права людей з інвалідністю і є членом організації «Рада жіночих ініціатив», «Захист» та депутаткою Вижнівської міської ради, де її буквально носять на руках

Лариса ЗАНЮК

«ТАТО НЕ ВИТРИМАВ МОЄЇ ХВОРОБІ — І ЗАЛИШІВ МАМУ З ЧОТИРМА ДІТЬМИ»

Марія проживає у Вижніці Чернівецької області й працює в міській раді, де немає ліфта. Отож дівчину та її візок щодня носили на руках, а потім зал засідань зробили на 1-му поверсі. Вона пригадує:

“Коли стала депутаткою, то спочатку дуже боялася, адже розуміла, що наша міська рада недоступна для таких, як я.”

— Коли стала депутаткою, то спочатку дуже боялася, адже розуміла, що наша міська рада недоступна для таких, як я. Нара-

зі в місті було прийнято програму 2018 року про створення Комітету доступності, щоб зробити комфортним пересування людей з інвалідністю.

Ця симпатична й комунікабельна дівчина, окрім спілкування, любить співати і в церковному, і в самодіяльному хорі. Коли я слухала, як вона дає інтерв'ю, то сприймала її цілком повносправною, поки оператор не показував, що ця красуня і модниця — в інвалідному візу. Виявилося, це зовсім не впливає на її душевний настрій. Бо вона за характером не обмежена в діяльності й вільна, ще й навчає інших бути такими ж.

Закінчення на с. 9 »

● ЗНАЙ НАШИХ!

Фото ELIVE.com.ua.

Руслана завжди вміла опинятися в епіцентрі важливих для українців подій і залишати там яскравий слід.

Від «Диких танців» Руслани у Стамбулі тріснула надміцна сцена

15 років тому співачка здобула першу для України перемогу на «Євробаченні» і тепер відзнається, що не проти й удруге спробувати щастя у цьому змаганні

Тріумф голосистої та драйової Руслани 2004 року дорого коштував усім: країна змушені була готовуватися до проведення в себе наступного конкурсу, а от сама виконавиця мало не поплатилася за успіх власною родиною

Інна ПІЛЮК

ПЕРШОЮ КОНКУРЕНТКОЮ БУЛА АНІ ЛОРАК

Участь Руслани у Євробаченні-2004 була дуже «сіменім» проектом. Музику до переможної запальної композиції «Дики танці» артистка

“Дванадцятки” буквально посипалися на українську зірку. Руслана впевнено обійшла 36 інших учасників «Євробачення».

написала сама, слова — авторства її чоловіка та водночас продюсера Олександра Ксенонфонтова. Всі витрати, пов'язані з конкурсом, виконавиця обіцяла взяти на себе. На той час подружжя володіло прибутковим рекламним бізнесом. Претенденткою № 2 на поїзд-

ку була Ані Лорак, але Національна телекомпанія того року зробила ставку на голосисту львів'янку.

Вивчаючи конкурентів, Руслана чітко розуміла: однією тільки піснею публіку навряд чи візьмеш. Тому вирішила епатувати ще до початку конкурсу: на її прес-конференціях відвідувачі могли спробувати українські горілку та сало, а також повчитися гри на трембіті. А довкола самої пісні створили загадкову ауру: дики танці, мовляв, — то закодований символ гуцулів, жителів гір у Східній Європі, що має омолажувальний вплив на організм. Енергія землі через танцівника немов передається у вищі світи, і така людина житиме вічно. Запалу учасники колективу Руслани не шкодували ще під час репетицій. Якось на одному з тренувань у Стамбулі, де відбувався конкурс, навіть тріснула сцена, зроблена з надміцного скла.

Виступ, як і передбачали букмекери, видався феєричним і безсумнівно переможним. «Дванадцятки» буквально посипалися на українську зірку. Вона впевнено обійшла 36 інших учасників. Німецьке телебачення згодом визнало пісню Руслани «Wild Dances» («Дики танці») найкращою за всю історію конкурсу.

На батьківщині співачці після перемоги присвоюють звання народної артистки України.

Закінчення на с. 8 »

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Порошенко з дому – Філарет у пляс?

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

90-річний патріарх атакує новостворену Православну церкву України!

Чи знайде він підтримку серед священнослужителів та вірян?

Це не вкладається в голові. Авторитетний духовний лідер, почесний патріарх ПЦУ Філарет, який отримав із рук Петра Порошенка звання Герой України за його роль у «становленні незалежної Православної церкви України», зараз готовий... розвалити цю церкву. В інтерв'ю телеканалу «1+1» він заявив, що Київський патріархат і далі існує (хоч сам 15 грудня підписав документ про його розпуск), і допускає розкол у ПЦУ, аби поновити патріархію. Задля цього почесний патріарх Філарет хоче скликати Собор і поміняти Статут ПЦУ, хоч право на це має лише предстоятель Епіфаній та Синод. І ці заяви з'явилися в час, коли Петро Порошенко відбув із завершальним президентським візитом до Брюсселя, а через лічені дні взагалі складе свої повноваження...

До речі, як розповідають джерела BBC, саме Філарет запропонував кандидатуру Епіфанія як предстоятеля нової церкви, проте в обмін міг висунути ряд вимог щодо своєї майбутньої леді не провідної ролі в ПЦУ. «Претензії такі, що він повинен співпрацювати

Фото LIGA.net

Шановний патріарше, розмови про повернення у минуле зараз найменше потрібні молодій церкві, яка тільки спинається на ноги і до становлення якої ви особисто доклали стільки зусиль.

зі мною як з патріархом», — сказав ієрарх про свої стосунки з Епіфанієм. Однак останній намагається вибудувати свою роботу чітко за статутом церкви, де не передбачено «почесного патріарха» та його повноважень.

Сумно, бо виходить, що банальне прагнення до влади може поховати

надважливе досягнення, до якого Україна йшла століттями — канонічну автокефальну Українську церкву. Вирішальною тут може бути думка священнослужителів та вірян церкви. Залишається сподіватися, що вона буде мудрою та конструктивною.

Якщо наближається громовиця — вимикайте мобільні телефони та електроприлади! Це може врятувати життя.

У Сокалі блискавка влучила чоловіку в голову

На Львівщині загинув 64-річний місцевий житель, якого гроза заскочила на вулиці разом із дружиною. Блискавка влучила йому в голову, а жінку відкинуло на кілька метрів і вона знепритомніла.

Гроза застала подружжя пенсіонерів Ірину і Михайла Мартинюків знесенацька. Вони поверталися з поля. За кілька десятків метрів від грядки у чоловіка вдарила блискавка. У жінки в кишенні був мобільний, у чоловіка — сапи на плечах. Пані Ірина прийшла до тями вже на землі, могла рухати тільки руками. Покликала на допомогу. Вибігло подружжя із сусідньої хати. Богдан Шклянка торкатися непримітного чоловіка не став, адже боявся отримати залишковий розряд блискавки.

Проте рятувальники стверджують, що жодної небезпеки в цьому не було, адже людина не накопичує електричний струм, вона є лише його провідником. Втім, у цьому випадку лікарі кажуть, що чоловік помер миттєво. Жінку ж з опіком на грудях шпиталізували. Біда...

Щеплення від кору стане безкоштовним для всіх

Міністерство охорони здоров'я скасувало вікові обмеження на безоплатну вакцинацію від цієї хвороби

Уже з літа зробити щеплення вакциною КПК від кору, піориту та краснухи за рахунок держбюджету можуть дорослі будь-якого віку та за потреби немовлята до 6 місяців. Досі безоплатно вакцинуватися проти кору з дорослих могли лише люди до 30 років, що контактували з хворими, і люди з груп професійного ризику (медики, освітяни, військові, студенти).

Тепер вакцинація гарантована всім дорослим, які:

- контактували з хворими (рекомендовано зробити її впродовж 72 годин);
- не хворіли на кір та не мають підтверджених даних про щеплення у медичній карті;
- за результатами аналізів на наявність антитіл IgG не мають імунітету проти кору.

Що стосується малят, їм дозволили робити безоплатне щеплення від кору вже із 6 місяців. У цьому випадку така доза вакцини не зараховується як перша, а вважається «нульовою», далі їх потрібно проводити за календарем профілактичних щеплень.

Вакцинуй-
тесь!
Це врятує
від небез-
печного
кору.

● ПРЯМА МОВА

Мирослав ГАЙ,
волонтер і військовий, про роль
олігарха Ігоря Коломойського
в українській політиці:

Як тільки стало відомо, що Зеленський виграє, вже розпочалися відміни судових рішень щодо ПриватБанку. Коломойському простили його зобов'язання в 9 мільярдів, які він мав перед Україною. Ми побачимо безпрецедентне явище, коли олігарх матиме безпосередній вплив на президента.

Коломойський свого часу захистив три області від вторгнення росіян. Він захищав не Україну, а свої комерційні інтереси в тих регіонах. І коли постало питання — Україна чи комерційні інтереси, він втік до Ізраїлю. Тепер ми бачимо, що рішення по ПриватБанку, яке відмінилося, і позов Коломойського щодо України не є позицією людини патріотичної чи державницької. Це помста. І це свідчить про його світогляд — він не державницький, а комерційний. О'кей, тепер ми матимемо комерцію як частину державної політики.

Фото politika.net

Цікаво, що один із багатіїв лише податку заплатив понад мільярд гривень, а задекларував аж 10 мільярдів!

Найстарішому мільйонеру України — 100 років

Державна фіскальна служба зафіксувала в нашій країні понад 5 тисяч справді багатих людей

«Найбільша концентрація мільйонерів — у Києві (2194 особи), Київській (378 осіб), Харківській (339 осіб), Дніпропетровській (333 особи) областях», — повідомив в. о. голови ДФС Олександр Власов. За його словами, наймолодшому мільйонеру — 18 років. Він задекларував доходи, отримані при успадкуванні майна. Найстарішому багатію — майже 100 років. Також, згідно з деклараціями, у нас є три мільярдери.

У більшості випадків мільйонери заробили свої гроші, продаючи нерухомість або здаючи її у найм. А от щоб бути мільярдером, цього вже мало...

Фото informator.news

● ПОЛІТИЧНА КУХНЯ

Перший «плюсик» Зеленського: 8 травня він відзначив за українським сценарієм

День пам'яті та примирення
новообраний Президент
Володимир Зеленський
провів у товаристві з двома
ветеранами — зв'язковою
УПА Параскевією Зеленчук
та офіцером Червоної
армії Іваном Залужним, які
потиснули один одному руки

Василь УЛІЦЬКИЙ

«**K**іт у мішку», як називають Володимира Олександровича, виявився «котом» не для своїх опонентів та критиків, а для частини власних прихильників, а якщо точніше, то проросійських. Вони важко сприйняли, що новообраний глава держави 8 травня зустрівся з «бандерівкою» та радянським ветераном. Та ще й із яким: 101-річного капітана I рангу морської піхоти ВМФ СРСР, учасника Другої світової війни із Запоріжжя Івана Залужного.

Зеленські 3МІ називають «улюбленим ветераном Порошенка». І не просто так. Минулого року Іван Залужний отримав із рук Президента орден «За мужність» III сту-

Foto radiosvoboda.org.

Foto strana.ua.

Вільна Україна — цінність і для тих, хто воював в УПА, і для більшості українських ветеранів радянської армії. Хіба цього мало, щоб подати один одному руки?

Із Петром Порошенком Іван Залужний зустрічався кілька разів.

пеня, а у 2015-му цей радянський солдат тиснув руку ще одному воїну УПА — Степанові Петрашу. Гостював Петро Олексійович у Запоріжжя і в 2016-му. І ось слідом за Порошенком уже Й Зеленський оприлюднив фото, на якому позує разом із відомим ветераном та зв'язковою УПА!

«Сьогодні ми вшановуємо і

схилиємося перед усіма, хто боровся проти нацизму і загинув за Україну в роки Другої світової війни. Перед кожним, хто віддав своє життя заради миру. Миру, якого сьогодні так потребує Україна. Миру, запорукою якого стане єдність усіх українців. Для того, щоб у майбутньому нас об'єднували тільки перемоги», — такий, «об'єднав-

чий» підпис залишив Володимир Зеленський під знімком.

Цілком правильний посил. Але він не сподобався проросійським 3МІ, які натякнули, що 101-річний ветеран пішов на «замирення» з бандерівцями лише через те, що у 2014-му в зоні АТО в бою з російськими окупантами загинув його единий онук Іван Гутник-Залужний.

Мовляв, якби не цей факт, то радянський ветеран не ручкався б із повстанцями УПА.

Насправді враже інше: навіть попри трагічний приклад Івана Залужного, в Україні і сьогодні є прихильники російського, чорно-бліого трактування подій II Світової війни з його «можем павтаріть», які чомусь не бачать, що і воїни УПА 80 років тому, і українські бійці зараз воюють

“101-річного Івана
Залужного російські
3МІ називають
«улюбленим
ветераном
Порошенка»...

з одним і тим же ворогом — московським. Що Україна поклала мільйони життів, щоб прогнати німецьких нацистів, але так і залишилася частиною іншої імперії — російської, під фальшивою назвою СРСР.

Для українців, як бездержавного народу, II Світова війна була набагато болючішою та трагічнішою. Тому ми, як ніхто, маємо розуміти її причини, пам'ятати про жертви і шукати між собою примирення. Це наш, український погляд. І, на щастя, саме до нього схиляється Володимир Зеленський.

Інфографіка slovoiido.ua («Слово і Діло»).

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

«Зелених чоловічків» в Україну першим запустив ще Ленін

І вони окупували Харків. Вище радянське керівництво це місто завжди сприймало як тимчасовий політичний центр, тому воно ніколи не було офіційною столицею нашої держави

Марина ЛУГОВА

Повернемось у минуле століття давності з допомогою друкованих джерел. Жовтень 1917-го. Більшовики захопили владу в Росії. А уже через місяць вони безуспішно намагалися повторити переворот і у Києві — столиці Української Народної Республіки. Залишили Україну в спокії у плані більшовиків не входило. Адже Ленін планував повернути під контроль Петрограда усі землі колишньої Російської імперії. Тому більшовики вдалися до плану «Б»: озброєні російські диверсанти перейшли український кордон та почали захоплювати адмінбудівлі у великих містах Сходу країни. При цьому Ленін заявив, що в Україні — громадянська війна, а влада

неткова республіка більшовиків із центром у Харкові. Остання, щоправда, проіснувала трохи більше, ніж місяць. Центральна Рада уклала договір з Німеччиною. В обмін на величезні поставки продовольства німецька армія прогнала більшовиків з території України. Але ненадовго.

У 1919 році Червона армія таки окупувала більшу частину України. Функції столиці Радянської України виконував близчий географічно до Москви Харків. Саме у цей час і народився міф про Харків як «першу столицю» України. У такий спосіб більшовики переписали історію нашої держави, показуючи, що начебто до їхнього приходу в Україні ніколи не існувало власної держави. Та якщо присліпово розібрatisя в історичних фактах,

За особистою ініціативою Сталіна 24 червня 1934 року з Харкова до Києва поспіхом перехали всі державні та партійні установи.

Центральної Ради на чолі з Михайлом Грушевським — нелегітимна.

12 грудня 1917 року більшовики окупували Харків і проголосили його столицею неіснуючої держави — Радянської України. Усе управління псевдореспублікою велося виключно з Росії. Тому у ній навіть не стали обирати голову уряду.

Прибічники більшовиків у Харкові одразу ж покликали в Україну російські війська, мовляв, пролетаріат треба захистити від київської банди, яка наважилась у січні 1918-го ще й незалежність України проголосити. Так почалася російсько-українська війна. На той час ситуація в нашій країні була складною: одну й ту ж територію своєю називали і визнана світовою спільнотою Українська Народна Республіка зі столицею у Києві, і маріо-

то Харків формально не був і першою радянською столицею України: спершу політичним центром стало місто Суджа (нині Курська область Росії), далі — Бєлгород, і тільки у грудні 1919 року уряд більшовиків перебрався до Харкова.

Для вищого радянського керівництва Харків завжди був лише тимчасовим політичним центром. Ані у Конституції 1919-го, ані у її змінах 1925-го не було жодного рядка про Харків як столицю України. Центральний банк та Вища академія наук залишили у Києві. Уже наприкінці 1920-х років у владних кругах точилася дискусія про перенесення столиці.

За особистою ініціативою Сталіна 24 червня 1934 року з Харкова до Києва поспіхом перехали всі державні та партійні установи. Київ

Залізничний вокзал у Харкові було відкрито у 1869 році. Згодом, зокрема після Другої світової війни, він був перебудований і дійшов до нас у такому вигляді.

став новою столицею радянської України. Комуністи пояснювали: столицю перенесли з економічних міркувань, аби уряд був більшим

до сільськогосподарських районів Правобережжя. Так радянська влада намагалася приховати наслідки організованого ними ж штучного

ДОВІДКА: ЧИМ ЖЕ ЦІКАВИЙ ХАРКІВ?

- Це найбільше місто Землі на 50-й паралелі: крупніше за Krakiv, Prag, Mainc... У жовтні 2010-го в саду Шевченка відкрито пам'ятник «50-ї паралель». У центрі знака встановлено бронзове коло діаметром 2 метри з карткою і нанесеними відстанями від Харкова до різних міст світу.
- Площа Свободи в Харкові є найбільшою в Україні, шостою в Європі і дванадцятою у світі. Її площа — 12 гектарів.
- Довжина найдовшої вулиці Харкова — Московського проспекту — становить 18 кілометрів.
- Харків перед Першою світовою війною ділив із Петроградом перше місце серед усіх міст Європи за кількістю лікарів на душу населення, випереджаючи Лондон, Віден, Париж і Берлін. Тоді на 500–700 жителів припадав один лікар.
- Довжина ліній метрополітену в Харкові — 39 кілометрів.
- У 2010 році Харків був визнаний кращим містом за якістю життя в Україні, про що сповіщали розвіщені у місті плакати. У 2011-му він розділив перше місце з Києвом.

голодомору, від якого Слобожанщина постраждала найбільше.

Була й інша причина: ще у 1920-х, аби заручитися підтримкою населення та зміцнити свою владу в Україні, більшовики вдалися до хитрого прийому — політики українізації. До органів влади вони активно залучали українців, а також сприяли розвиткові української мови. На початку 1930-х у Харкові сформувалася проукраїнська політична еліта. Тому Сталін вдався до превентивного удара — українізацію згорнули, столицю перенесли до Києва, а на харківську владну верхівку — Шумського, Скрипника, Хвильового та багатьох інших — чекали сталінські репресії. У новій же столиці — Києві — сформували новий уряд із лояльних до Сталіна політиків.

● ПРЯМА МОВА

Віталій ПОРТНІКОВ, журналіст та публіцист, про бажання мера Харкова Геннадія Кернеса повернути вулиці ім'я радянського воєначальника Георгія Жукова:

Багатьом подобається твердження, що в кожному українському регіоні історична пам'ять може бути своя, нехай одні називають вулиці ім'ям Бандери, а інші — ім'ям маршала Жукова. Яка різниця, все це — функція місцевого самоврядування і побажання громадян, головне — як люди живуть, тарифи, боротьба з корупцією. З цим не поспорчаєшся, але якщо в одній частині країни буде своя історична пам'ять, а в іншій — історична пам'ять держави, яку Україна офіційно визнала державою-агресором, то рано чи пізно частина країни з історичною пам'яттю держави-агресора може стати частиною території держави-агресора... Спільна історична пам'ять, спільна мова і спільна церква об'єднують людей набагато більше, ніж тарифи, телеканали та боротьба з корупцією. Українців цій простій істині повинні були навчити Крим і Донбас. Але, схоже, не навчили.

КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЕДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 4 друковані аркуші

Передплатний індекс: 60307

Реєстраційний номер

КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво

«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.

Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,

сайт www.a-print.com.ua

Тираж 18000 Замовлення № 517

● ЩО, ЗНОВУ?

У ці дні схожі фото і колажі з Кабаєвою та господарем Кремля з'являються у багатьох ЗМІ світу. І ми не втрималися — друкуємо.

Коханка Путіна народила двійню

У російських ЗМІ з'явилося повідомлення, що олімпійська чемпіонка Афін-2004 із художньої гімнастики 36-річна Аліна Кабаєва, яку називають улюбленою жінкою президента Росії Володимира Путіна, подарувала йому хлопчиків

Лія ЛІС

Kолишня спортсменка нібито народжувала в московському центрі

акушерства і гінекології імені Кулакова. Її палата розташовується на четвертому поверсі. Задля безпеки поро-

діллі інших жінок відселили з відділення.

При цьому не так давно екс-спортсменка запевняла,

що не збирається народжувати найближчим часом, оскільки хоче присвятити себе роботі. У минулому році вона захистила дисертацію в Національному університеті фізичної культури, спорту та здоров'я імені Лесгафта у Петербурзі.

Може, це взагалі така спецоперація, щоб показати, що 66-річний Путін — ще ого!

Варто зазначити, що російські ЗМІ вже не вперше оголошують про народження Кабаєвою дітей від Путіна. Тамтешні писаки роблять це час від часу. Може, це взагалі така спецоперація, щоб показати, що 66-річний Путін — ще ого! Бо у них там що не візьми — то все спецоперація... ■

● ДОЖИЛИСЯ

У Венесуелі вдвічі підняли мінімальну зарплату — тепер вона становить 8 баксів!

Нещодавно влада цієї південноамериканської країни ухвалила рішення про підняття мінімалки з 18 до 40 тисяч боліварів, що еквівалентне 8 доларам

Mінімальну зарплату у країні отримує декілька мільйонів осіб, серед яких переважна більшість бюджетників. Водночас експерти вважають, що таке підвищення буде знецінене протягом місяця.

За час президентства Ніколаса Мадуро Венесуела, яка посідає перше місце у світі за запасами нафти, перетворилася на економічно відсталу державу, в якій придушується свобода слова та переслі-

За час президентства Ніколаса Мадуро Венесуела, яка посідає перше місце у світі за запасами нафти, перетворилася на економічно відсталу державу.

дується опозиція. Так колись небідна країна розплачутється за популістів при владі.

На тлі масових заворушень глава парламенту і лідер опозиції країни Хуан Гуйдо оголосив президента Ніколаса Мадуро «узурпатором», а себе — тимчасовим виконувачем обов'язків президента.

Однак про переможця у Венесуелі говорити рано. Адже Росія традиційно підтримує самодура-президента, США — опозицію. І коли це все закінчиться, тобто кому дістануться гіантські поклади нафти, одному Богові відомо...

Промови Ніколаса Мадуро зводяться до одного: «Ще трохи потерп'ть заради світової революції — і я вам обіцяю золоті гори!» І жест цей ми десь нещодавно бачили...

● РЕЗОНАНС

Релігійні лідери України звернулись до жителів Донбасу і Криму

Новообраний президент Володимир Зеленський опублікував відео зі словами промови ієрархів різних конфесій до мешканців окупованих територій

Y своєму зверненні вони заявили, що Україна неможлива без Криму та Донбасу, й вони моляться за об'єднання країни та настання миру. Серед ієрархів, які виступили із промовою, — глава Української православної церкви (Московського патріархату) митрополит Онуфрій, глава Української греко-католицької церкви, Верховний архієпископ Києво-Галицький Святослав, духовні лідери мусульман України і представники Ради рabinів України. Однак у роліку нема звернення предстоятеля Православної церкви України, митрополита Київського і всієї України Епіфанія. Водночас зі словом виступив почесний патріарх цієї церкви Філарет.

У ролику нема звернення предстоятеля Православної церкви України, митрополита Київського і всієї України Епіфанія.

За чутками, митрополитові Епіфанію запрошували озвучити на відео текст, у якому йшлося про те, що «говорити потрібно не мовою гармат». Він вирішив, що ці слова можуть розцінити як заклик до перемовин із ватажками бойовиків, тому відмовився... До речі, 14 квітня предстоятель ПЦУ відвідав Маріуполь, де помолився біля пам'ятника «Воїнам, які віддали життя за Україну» в Мінському саду.

● ПРЯМА МОВА

Наталія БАЛЮК, журналістка та публіцист, про звернення представників різноманітних церков України до жителів окупованих Росією територій:

«Миротворчє звернення церковниць виглядає як підґрунтя для прямих переговорів новообраниого президента з «повстанцями» (нагадаю, саме так Зеленський назвав проросійських бойовиків під час дебатів із Порошенком). А по суті, як підґрунтя для капітуляції.

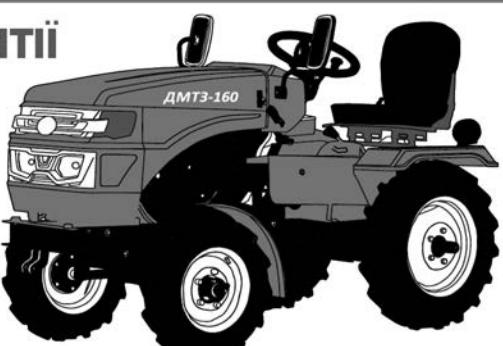
Мінітрактори від 52 500 грн!

З РОКИ ГАРАНТИЇ

КУПУЙТЕ У ВИРОБНИКА — ЦЕ
★ ВИГІДНО!
★ НАДІЙНО!
★ БЕЗПЕЧНО!

033 27 01 798
067 48 53 994

Безкоштовна доставка по всій території України

РОЗРАХУНОК ПІСЛЯ ОТРИМАННЯ

www.traktora.ukr

www.tdtz.in.ua

РЕКЛАМА

МІЖНАРОДНА ДОСТАВКА ВІД УКРПОШТИ

■ ДОСТАВКА БУДЬ-КУДИ ПО СВІТУ 230 КРАЇН І ТЕРИТОРІЙ, ПРЯМІЙ ОБМІН З НАЦІОНАЛЬНИМИ ПОШТАМИ 190+ КРАЇН.

■ ЗРУЧНЕ ВІДПРАВЛЕННЯ З УКРАЇНИ ОФОРМЛЕННЯ У БУДЬ-ЯКОМУ З 11500 ВІДДІЛЕНЬ.

■ ДОСТУПНА ВАРТОСТЬ ТАРИФИ ДОСТУПНІ ДЛЯ ОЗНАЙОМЛЕННЯ НА САЙТІ УКРПОШТИ.

■ Швидкі терміни пересилання від відправлення до вручення: ВЕЛИКОБРИТАНІЯ — 6 ДНІВ, ФРАНЦІЯ — 7 ДНІВ, США — 14 ДНІВ.

■ СУТТЕВІ ПЕРЕВАГИ ОФОРМЛЕННЯ ЧЕРЕЗ «ОСОБИСТИЙ КАБІНЕТ» НА САЙТІ швидке оформлення, знижка на доставку дрібних пакетів і посилок: 5% для фізичних осіб і 10% для юридичних. Накопичувальна система знижок.

■ РОЗРАХУНОК ВАРТОСТІ ТРЕКІНГ ВІДПРАВЛЕНЬ:

■ НА UKRPOSHTA.UA; ■ В ОСОБИСТУМУ КАБІНЕТІ; ■ ЧЕРЕЗ ЧАТ-БОТИ У VIBER, TELEGRAM, FACEBOOK.

■ ВІДПРАВЛЯЙТЕ ЗА КОРДОН УКРПОШТОЮ!

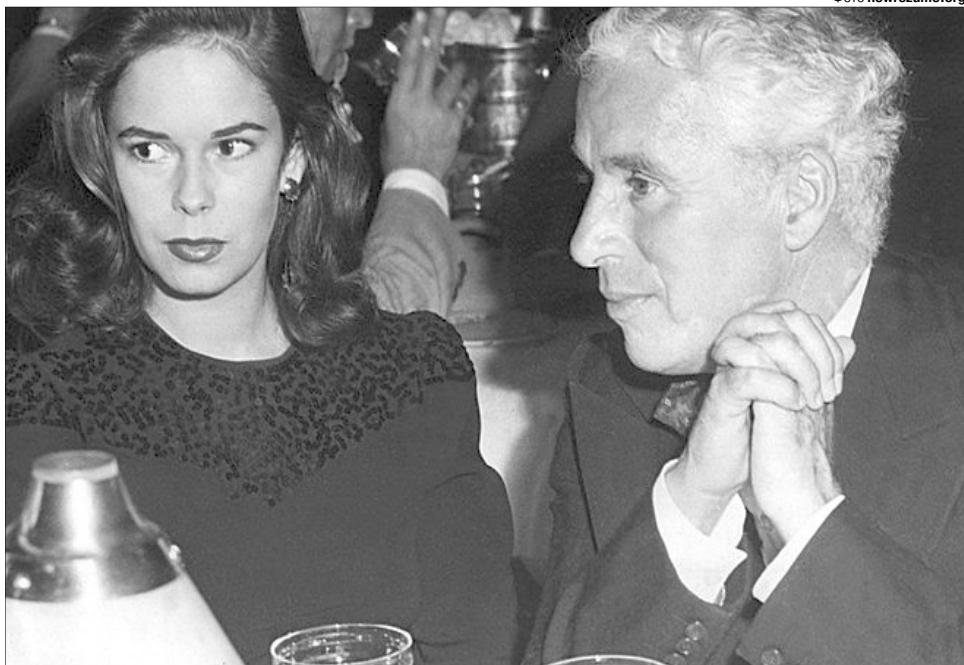
● ОСТАННЯ «КОМЕДІЯ»

Фото pinterest.com.

Симпатичний Волоцюга — найзнаменитіше перевтілення лицедія Чапліна.

Фото newresume.org.

Плодом пристрасної та вірної любові Чарлі та Уни стали восьмеро дітей.

За труну з тілом Чарлі Чапліна викрадачі вимагали викуп у 600 тисяч

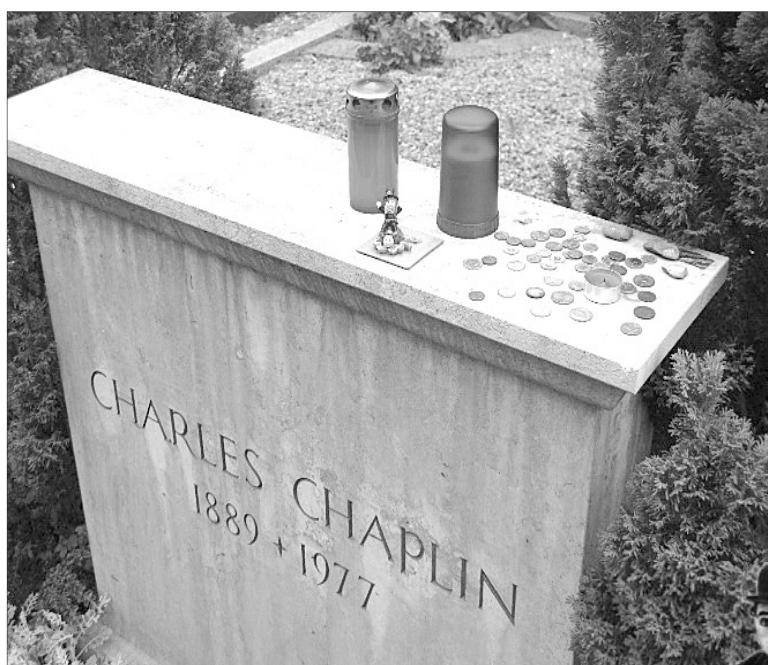
Геніальний комедійний актор ХХ століття після своєї смерті був змушений «зіграти» ще й у надзвичайно інтригуючому детективі!

Василь РОГУЦЬКИЙ

Таке справді можна уявити хіба що в кіно: сторож на кладовищі ледь не зневідомнів, виявивши на місці могили Чарлі Чапліна, якого поховали лише три місяці перед тим, глибоченну яму без труни! Коли минув перший шок, він чимдуж побіг до дружини покійного актора, щоб повідомити їй моторошну новину...

Знаменитий комік помер у грудні 1977-го на 89-му році життя у Швейцарії. Останні 25 літ Чаплін вимушено жив у цій країні, бо через підозру у співпраці з комуністами його ще у 1950-х перестали пускати до США, де він створив більшість своїх фільмів-шедеврів. Виняток зробили лише на кілька днів у 1972 році, коли дозволили навідатись до Америки, щоб отримати почесний «Оскар».

Похвали Чарлі Чапліна у містечку Веве на березі Женевського озера, де він жив зі своєю четвертою дружиною і матір'ю їхніх вісімкох дітей Уною О'Ніл. Уна, до слова, у 18-літньому віці закохалась у 54-річного Чапліна, через що на все життя посварилася зі своїм батьком — відомим нобелівським лауреатом Юджином О'Ніллом, який не захотів прийняти немолодого уже зятя.

Немає, певно, дня, щоб на могилу Чапліна не навідувались його шанувальники.

Саме дружині Чарлі Чапліна спочатку й став телефонувати викрадач. Злочинець зажадав 600 тисяч франків (майже 500 тисяч доларів) за те, щоб повернути труну з останками чоловіка. Уна відповіла категоричним «ні», «Чарлі вважав би усе це смішним», — заявила жінка. Але на прохання поліції все ж не припиняла переговорів із викрадачами, щоб до-

помогти їх вистежити. «Торгувалася» успішно — голос у телефонній слухавці кілька разів «спускав» ціну за останки чоловіка. Зрештою викрадач став дзвонити і до інших членів родини.

Розмови постійно прослуховувала поліція. Копи з'ясували, що злочинець те-

лефонує з міського телефону, тому встановили стеження за усіма найближчими телефонними будками. І через 5 тижнів викрадачі вдалося вистежити та схопити. Спочатку попався 24-річний автомеханік Роман Вардас, родом із Польщі. Поляк швидко розколовся і видав свого помічника — 38-літнього болгарина Ганчо Ганева.

Виявляється, ці два емігранти вчитали у пресі, що десь в Італії багата сім'я заплатила викуп за тіло свого родича, і вирішили, що так само можна заробили і на Чарлі Чапліні. Спочатку їхній план був хітром: вони хотіли

не викопувати труну, а... закопати її ще глибше. Але йшов сильний дощ, тож зловмисникам довелося шукати транспорт і перевозити труну з тілом. «Вантаж» вони закопали у полі за 15 кілометрів від цвинтаря і, як виявилось, усього за кілометр... від будинку, де жив Чаплін.

Злочинці судили. Вардас, як організатор злочину, отримав чотири з половиною роки в'язниці, а його пособник Ганев — півтора року умовно. Цікаво, що поле, де злочинці переховували

Уна у 18-літньому віці закохалась у 54-річного Чапліна, через що на все життя посварилася зі своїм батьком — відомим нобелівським лауреатом Юджином О'Ніллом, який не захотів прийняти немолодого уже зятя.

тіло, стало своєрідним місцем паломництва. На могилі номер два, як дехто її називає, стоїть дубовий хрест, і туди теж приїздять шанувальники творчості Чарлі Чапліна та просто туристи.

А тіло актора у травні 1978-го повернули на кладовище у першу могилу. І щоб більше ніхто не потривожив генія, було вжито спеціальних заходів — тепер Чарлі Чаплін спочиває у труні під... двометровим шаром бетону.

ДОВІДКОВО

- Чарлі Чаплін (1889 — 1977) — легендарний англійський та американський кіноактор і кінорежисер, один із класиків німого кіно. Найбільш відомий образ актора — Волоцюга, чоловік із маленькими вусиками та тростиною.
- Якось Чаплін інкогніто брав участь у конкурсі двійників Волоцюги. За однією версією, він посів на конкурсі друге місце, за іншою — третє.
- Чаплін на чотири дні старший за Гітлера, якого спародіював у стрічці «Великий диктатор» (вийшла у 1940 році). Коли фюрер побачив цей фільм, то оголосив коміка особистим ворогом, усі його картини заборонили показувати в Німеччині.
- Олександр Довженко написав сценарій «Цар» для Чарлі Чапліна, який був сатирою на Миколу II. Це трагікомічний фарс про безглазду війни, коли солдата, котрий ніколи не воював, засуджують до страти, а потім посмертно нагороджують. Відповіді на пропозицію Довженко не отримав.

● БЕРЕЖЕНОГО БОГ БЕРЕЖЕ

Невдачі в ліжку? Йдіть до кардіолога

Виявляється, інфаркту можна запобігти, якщо вчасно звернути увагу на його передвісників. До таких належить, зокрема, й імпотенція

Оксана КРАВЧЕНКО

ЯКЩО ДРУЖИНА ПОТАЙКИ ЗІТХАЄ...

Американський кардіолог Джонатан Гольдштейн вважає, що існує 7 головних ознак наближення серцево-судинної катастрофи. Про деякі з них ми чули, про інші навіть не згадувамося.

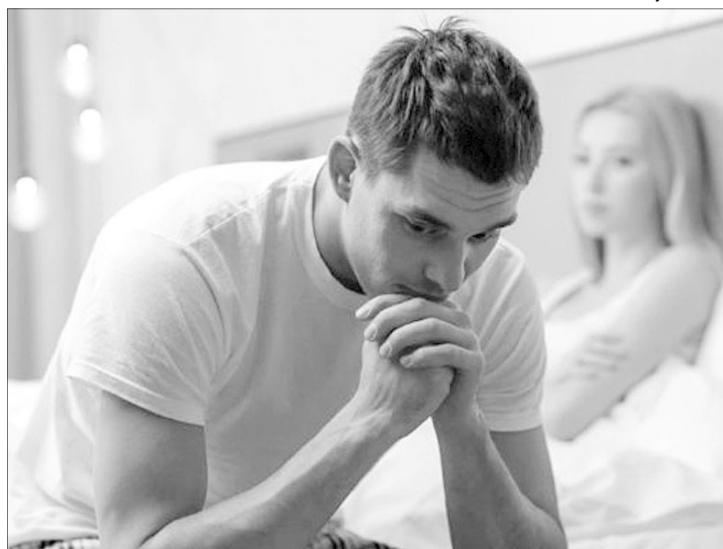
Еректильна дисфункція — одна з головних ранніх ознак прогресуючого захворювання серця. «Сьогодні кожен, хто звертається за медичною допомогою у зв'язку з імпотенцією, має серцево-судинні недуги, поки не буде доведено протилежне», — вважає доктор Гольдштейн.

Дослідники з Mayo clinic обстежували групу пацієнтів віком від 40 до 49 років з еректильною дисфункцією і з'ясували, що у кожного з них шанси на розвиток інфаркту були удвічі вищими, ніж у чоловіків, які не мають сексуальних проблем. Інше дослідження виявило, що двоє з трьох

Проблеми з ерекцією або з отриманням сексуального задоволення — це вагомий привід звернутися за допомогою до лікаря-кардіолога.

пацієнтів із серцево-судинними захворюваннями страждали від імпотенції зазвичай протягом кількох років до того, як у них були виявлені порушення в роботі серця.

Як це пов'язано? Через звуження і ороговіння артерій пошурується кровообіг, зокрема погіршується кровопостачання пеніса, що перешкоджає нормальній ерекції. І оскільки ці судини тонші, ніж артерії, які ведуть до серця, сексуальні порушення виникають раніше. Тож якщо з'явилися проблеми з ерекцією або з отриманням сексуального задоволення — це вагомий привід звернутися за допомогою до лікаря-кардіолога.

У такі моменти ніхто не задумується, чому інфаркти «молодають».

Зробити це слід і тоді, коли вночі ваше храпіння будить дружину. Порушення дихання під час сну, а також його зупинки (сонне апнє) можуть бути пов'язані з проблемами серцево-судинної системи. Доведено, що люди, які страждають від апнє, піддаються втрічі вищому ризику інфаркту, який може розвинутися протягом найближчих 5 років.

КОЛИ НА ЗУБНИЙ ЩІТЦІ — КРОВ, А ЧЕРЕВИКИ ВАЖКО ВЗУТИ...

Болючі, припухлі та кровоточиві ясна свідчать не тільки про парадонтоз, який має бактеріальне походження. Ці симптоми можуть стати раннім «дзвіночком» серцевих негараздів. Учені з'ясували, що бактерії, які викликають запальні процеси в яснах, також провокують утворення бляшок у коронарних артеріях.

Тому зверніться до стоматолога, щоб вилікувати парадонтоз і вбити патогенні бактерії, але і консультація кардіолога не буде зайвою.

Тим більше, коли помічаете, що під вечір важко взути звичну пару черевиків через розпухлі ноги, якщо ділянка навколо кісточки, зап'ястя і пальців помітно опухла, або якщо на шкірі проступають яскраві «видавлені» шкарпетками смужки. Такі набряки можуть бути ознакою захворювання серцево-судинної системи. Затримка рідини в організмі з'являється тоді, коли серце не працює достатньо по-

тужно, і кров не може виводити з тканин всі продукти виділення. Важливою ознакою порушення роботи серця є також нерегулярне серцебиття, або аритмія. Найбільш поширеними причинами її є патології коронарної артерії і серцева недостатність.

Одним із поширеніших симптомів захворювання коронарної артерії є стенокардія (грудна жаба), що супроводжується глибинним болем або стисненням у грудях, що посилюється під час вдиху. Його можна прийняти за порушення травлення або печію, оскільки неприємні відчуття виникають у ділянці життя. Здавленість або біль також можуть проявлятися в плечовій зоні, шиї, щелепі, руці та верхній частині спини, що можна принять за м'язовий біль. На стенокардію вказує частота появи цих відчуттів. Коли в коронарній артерії утворюються бляшки, це приводить до посиленої роботи серця. При стабільній стенокардії люди відзначають погіршення стану при будь-яких діях, які спричиняють додаткове навантаження, а також під час стресу.

Ознакою порушення роботи серця є і утруднене дихання, яке з'являється під час занять спортом або при нервовій напрузі. За результатами досліджень, 95% жінок, постраждалих від інфаркту, помітили появу цих симптомів за кілька тижнів і навіть місяців перед серцевим нападом.

(За матеріалами інтернет-видання).

● НАШІ ДІТИ

У моєї доні оченята ... червоні

Кон'юнктивіт у дітей — проблема, знайома багатьом батькам. Хтось лікує, хтось чекає, що хвороба сама пройде. На чиєму боці правда?

Олена ГОРОБЕЦЬ

Запалення кон'юнктиви (тонкої плівки, що покриває очне яблуко та внутрішню частину повік) найчастіше викликає інфекція, що часто поширюється в садочках і школах. Слізні протоки та слизові залози, які забезпечують змазування очей, починають неправильно працювати. В результаті сенсорний орган виділяє захисні слози, що призводить до неприємних симптомів.

Зазвичай кон'юнктивіт викликається бактеріальною або вірусною інфекцією, яка розповсюджується при чханні або кашлі. За словами медичних експертів, якщо гній навколо очей жовтий, імовірно, проблема викликана бактеріями. Коли кірочка має білий колір, причиною може бути вірус.

Причиною болю, свербіння в очах часто є й алергія. У багатьох людей, які хворобливо реагують на пилок деяких рослин, кон'юнктивіва стає червонутою і запаленою, очі сльозяться. Викликають подразнення і такі речовини, як хлор (у басейнах) або шампунь.

Почервоніння одного або обох

Медикаментозного лікування здебільшого не потрібно, імунна система організму самостійно справляється з цим захворюванням протягом деякого часу.

● ЇЖА — ЛІКИ

Що до смаку щитовидці?

Порушення обмінних процесів, зайва вага, гормональні збої і пов'язані з ними недуги, погіршення самопочуття і настрою... Усе це «капризи» щитоподібної залози

Лікарі-ендокринологи, щоб запобігти подібним проблемам, радять споживати продукти, за які вона обов'язково скаже вам «спасибі». На самперед це морська капуста, яка містить багато йоду та інших корисних речовин, тому її рекомендують їсти для профілактики зобу. На другому місці — хурма і наша улюбленна чорниця. Це — природні антиоксиданти, які здатні регулювати роботу цієї залози і попереджати розвиток гормональної недостатності.

До смаку щитовидці лосось, інша риба жирних сортів, у якій містяться Омега-3 і Омега-6 жирні кислоти. Та, на жаль, не всім вони по кишенні. А от суміш із волоськими горіхами, меду та лимона варто приготувати. Вона корисна не тільки для імунної системи, а й для ендокринної. Якщо їсти по чайній ложці цієї смакоти 2-3 рази на день, то щитоподібна залоза працюватиме, як годинник.

очей; липкі повіки, особливо після пробудження; кірочка на віях; дискомфорт, свербіж або чутливість до світла; опухлі лімфатичні вузли біля вух — привід залишити дитину вдома, адже кон'юнктивіт дуже заразний.

Оскільки недуга, як правило, викликається вірусами, медикаментозного лікування здебільшого не потрібно, імунна система організму самостійно справляється з цим захворюванням протягом деякого часу. Проте прості штучні очні краплі можуть бути використані для заспокоєння подразнення. Здебільшого інфекційний кон'юнктивіт проходить протягом кількох днів.

Поліпшити самопочуття допомагають холодні або теплі компреси. Їх можна прикладати на зовнішній бік закритих повік кілька разів на день. Холодні — при алергічному кон'юнктивіті, теплі компреси — при інфекціях. Очистіть очі дитини від внутрішнього (біля носа) до зовнішнього кута стерильними серветками, змоченими у воді або ромашковому настої. Включіть у раціон малюка лимони, апельсини, ківі, інші продукти, багаті на вітаміни.

Фото tvoymalysh.com.ua

● ЗНАЙ НАШІХ!

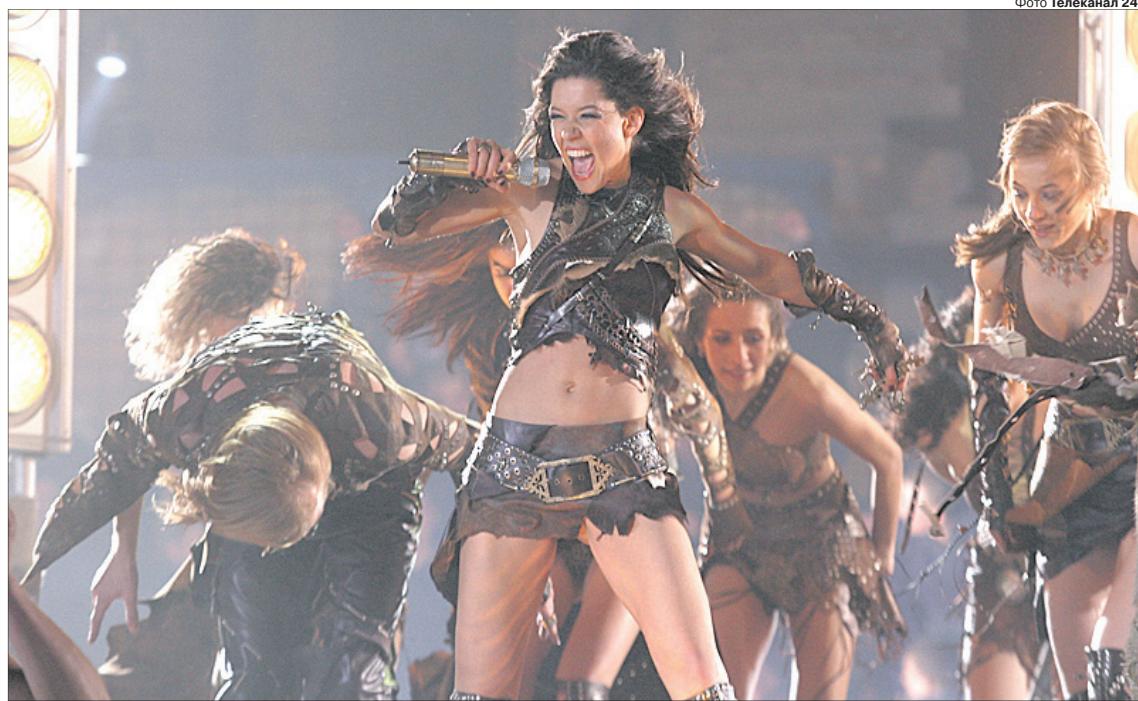

Фото Телеканал 24.

Такій фігурі 46-річної зірки позаздрять і вдвічі молодші співачки! Ціна «кубиків» пресу — щоденні фізичні тренування і правильне харчування.

На Майдані під час Революції гідності Руслана провела понад 100 днів і ночей. За цей час більше півсотні разів виконала Гімн України.

Фото focus.ua.

Від «Диких танців» Руслани у Стамбулі тріснула надміцна сцена

Закінчення. Початок на с. 1

**МОЄ СЕРЦЕ ГОВОРИЛО:
«ВІН ТЕБЕ НЕ ЧУЄ»**

В одному з інтерв'ю зірка зізналася, що рік підготовки до «Євробачення» і кілька літ після цього вимотали її: бували випадки, коли виконавицю забирали зі сцени шоу-балет, оскільки вона не могла пересуватися від втоми. Навіть те, що артистка не має дітей, вона пов'язує якраз із неплюдськими навантаженнями у сприятливий для народження нащадків вік...

Руслана зізналася, що після перемоги на конкурсі був момент, коли вона ледь не розлучилася з чоловіком. Злам у стосунках пари стався одразу після триумфу. Концерт за концертом. Гастролі всією Європою практично без вихідних... Так, до цього зобов'язує переможця сам конкурс, але Олександр вимагав практично неможливого від співачки і всього її колективу. Вона була виснажена, та продюсер ніби не помічав цього. «Моє серце говорило: «Він тебе не чує, він тебе не розуміє». І я вирішила, що нам треба розходитися», — пригадує артистка.

На той час пара була одружена більше десяти років. До того разом працювали у рекламній студії, озвучували ролики для радіо та телебачення. Старший на 5 років Олександр — фізик за спеціальністю, проте після закінчення університету займався музикою. І сам співав, і пісні писав.

Фото Івана - bigmir.net

З чоловіком Олександром Руслана одружена 23 роки. Він мав шанс зробити свою музичну кар'єру, навіть співав у хорі Львівського оперного театру, але все ж обрав шлях продюсера та автора пісень для дружини.

**ВИХІД ІЗ СІМЕЙНОЇ КРИЗИ
ПІДКАЗАЛА... ПОЛІТИКА**

Замість того, щоб покинути чоловіка, Руслана на якийсь час залишила сцену і стала народним депутатом від «Нашої України». Зраз співачка називає цей крок чи не найбільшою помилкою, а тоді щиро вірила, що ясного розуму і бажання змін достатньо для оновлення курсу країни. Але політичні чвари не припали до душі артистці, і вже через рік вона відмовилася від депутатського мандата.

У політику вона ще повернеть-

ся. Через 10 років, втрачаючи голос на холодному Майдані Незалежності під час Революції гідності, чітко висловлює свою громадянську позицію: немає іншого шляху, окрім євроінтеграції, і молодь як ніхто гідна відстоювати цю позицію. Леді не цілодобово Руслана з мітингувальниками, підбадьорює їх як може, зовсім захрипла і все ж співає Гімн України, не боячись втратити голос.

Руслана стала прототипом головної героїні роману українських письменників Марини та Сергія Дяченків «Дика Енергія. Лана».

Не приховую, що хочу другий раз поїхати на «Євробачення». Коли і за яких обставин, ще не знаю. Повинна відчути ідеальний час для просування тієї ідеї.

Коли скептики махнули рукою на студентів, які не розходяться і «скачуть під пісеньки Руслані», вона не пішла з Майдану. Мала що скажати людям і чим іх об'єднати, на відміну від багатьох політиків. Була тут і коли почався силовий розгін демонстрантів, а згодом — розстріли, Небесна сотня. «Найtragічнішим моментом були похорони, — пригадує вона ті страшні дні. — Підносять до сцени труни і я бачу цих молодих хлопців, а серед них був мій великий друг Устим Голоднюк зі Збаража Тернопільської області, хлопчик у блакитній касці. Ми раніше були знайомі, весь Майдан з ним простояли, такий гарний, добрий... Люди страшну трагедію пережили! Гіршого

Фото tv.ua.

Довідка: Вдруге перемогу Україні на Євробаченні принесла Джамала з піснею «1944» про масову депортацию кримськотатарського народу до Середньої Азії 1944 року. У першу трійку призерів Україну піднімали Верка Сердючка (2007 рік), Ані Лорак (2008 рік) та Злата Огнєвіч (2013 рік).

У десятці фіналістів опинялися Тіна Кароль (2006 рік), Alyosha (2010 рік), Міка Ньютон (2011 рік) та Марія Яремчук (2014 рік).

За матеріалами lady.tochka.net, ua.112.ua, bestfacts.com.ua, 24tv.ua, gordonua.com.

моменту, напевно, там не було».

Попри яскраво виражену громадянську позицію після перемоги Революції гідності в політику вона більше не йде. Зосереджується на просуванні ідеї відновлюваної енергетики. Навіть свій дім під Києвом подружжя буде повністю автономним і залежним тільки від енергії сонця.

А от свого можливого повернення на сцену конкурсу, який колись так феєрично підкорила, 46-річна співачка не відкидає: «Не приховую, що хочу другий раз поїхати на «Євробачення». Коли і за яких обставин, ще не знаю. Повинна відчути ідеальний час для просування тієї ідеї, заради якої я і піду на участь вдруге. Це буде вже не участь, а місяць через музику, за допомогою музики і самого конкурсу. Мені важливо використовувати абсолютно всі сцени для того, щоб перетворювати світ на чисту енергію, робити популярними чисті джерела енергії», — каже вона.

СИЛЬНІ ДУХОМ

Сім'я Соколовських називає себе родиною «З в 1».

Ось він, диплом переможця Всеукраїнського конкурсу наукових робіт.

Батьки не дали хворобі шансів забрати майбутнє сина

Про життєві перемоги 16-річного хмельничанина, який народився із церебральним паралічом

Марина ЛУГОВА

Лікарі пророкували хлопчикові важке майбутнє. Проте сьогодні він має багато різних захоплень і нещодавно посів перше місце на Всеукраїнському конкурсі наукових робіт зі спеціальністю «Фармація». Про важку боротьбу із діагнозом та успіхи сина журналістам сайту vsim.ua розповів батько Валентина Сергій Соколовський. Він згадує перші місяці від народження сина із розпачем. Бо шанси на життя у малюка були невеликі. Та попри всі негативні прогнози, дитина виросла активною і цілеспрямованою. Сьогодні Валентин займається танцями, грає на баяні, має розряд у шахах, вільно володіє англійською, вивчає комп’ютерні технології та захоплюється науковою.

— Нам було дуже важко. Перші місяці ми навіть не знали, чи син виживе. Одразу було зрозуміло, що такий діагноз — це розумові відхилення. Тож ми із дружиною почали вивчати різні методики раннього розвитку. Одразу після народження почали активно займатись Валентином, не даючи хворобі шансів забрати його майбутнє. Змалку ми ставили для нього розвиваючі казки та пісні. Все, що дается людям природою з народження, для нас було величезною перемогою. Вперше став на четвереньки — успіх, став на ноги без підтримки — просто щастя. Порівняно з іншими дітьми, Валентину все давалось із величезними зусиллями, — розповідає батько Сергій Соколовський.

10 років довгого лікування у поєднанні з найкращими методиками розвитку пробудили у Валентина надзвичайну жагу

до життя. Його дні розписані, години — зайняті, а у вільний час він тішиє себе новими знаннями в улюблений спрів — IT-технологіях. А нещодавно хлопець не на жарт захопився науковою. Результати не змусили себе чекати — він посів перше місце на Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт зі спеціальністю «Фармація, промислова фармація».

Побороти все можна тільки тоді, коли ми будемо одне одному вірними друзями й помічниками.

Валентин навчається вдома. Шкільний вчитель біології став для нього справжнім другом. Він просто захопив його цим предметом. Довгі місяці вони писали наукову роботу на тему «Молекулярна біологія». Згодом вийшли із нею на Малу академію наук України. Виграли у місті, потім — в області. Ну а тоді подали роботу на Всеукраїнський конкурс наукових робіт. Конкуренція була серйозною: 6 робіт на 1 місце. Коли Валентина оголосили переможцем, у нього серце вискачувало з грудей. У розділі «Медицина» він посів 1-ше місце, за яке отримав грошовий приз. На виграні кошти придбав комп’ютер, про який давно мріяв.

Батьки Валентина повністю присвятили своє життя сину. Бо ж хвороба хлопця виявилася серйозною перешкодою на життєвому шляху юнака. Сергій Соколовський розповідає, що дружина й досі веде щоденник, у якому кожен день відзначає досягнення та пере-

моги Валентина. До того ж, батько зізнається, що хотів би багато чого навчитися від сина. Зокрема, він говорить:

— Я переживав, як він зустріне цей жорстокий світ. Тому основною моєю метою було виростити з нього бійця. У результаті — він такий, що збити його з ніг фізично — дуже легко, а морально — потрібно постаратися. Мій син уміє не звертати увагу на злість та хамство. Він завжди підтримає і допоможе іншим, бо знає як це, коли важко.

На долю родини Соколовських випало чимало випробувань. Та сьогодні вони називають себе родиною «З в 1». Кажуть, що звикли триматися разом. У соціальній мережі «Фейсбуку» сім'я веде власний блог. Там вони діляться із читачами секретами щасливої родини, на власному прикладі ілюструють підтримку, що базується на сімейних цінностях. Бо ж, на думку Сергія Соколовського, саме від родинного тепла та турботи залежить щастя дитини.

— Побороти все можна тільки тоді, коли ми будемо одне одному вірними друзями й помічниками. Наприклад, наша сім'я — це братство однодумців. Ось чому ми можемо подолати будь-які труднощі, — каже батько Валентина.

Дитячий церебральний параліч та нелегке життя — не перешкода для мрій і натхнення. 16-річний Валентин прагне стати фахівцем у сфері IT-технологій. Разом з тим, у планах не залишати улюблені хобі — танці, гру на баюні, вивчення англійської мови та підкорення нових вершин у біології та медицині. А втілювати мрії хлопцеві завжди допоможуть батьки, які підтримають його у всіх починаннях.

ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Перенесла 49 переломів — і тепер не дає зламатися іншим

Закінчення. Початок на с. 1

Лариса ЗАНЮК

Марія розповідає, що народилася семимісячною, пологи були складними. У той час сім'я мала трьох дітей. Через два тижні лікарі діагностували в дитини «кришталеву хворобу» — підвищену ламкість кісток. Від народження до 16 років дівчина перенесла аж 49 переломів ніг! I врешті завжди опинилася у візу.

— Батько працював у колгоспі, потім залишив нас — не зміг витримати такої долі, — розповідає «кришталева» принцеса.

Хоч як мамі з чотирма дітьми тоді було нелегко, але, вважає Марія, саме завдяки цьому вони стали міцною родиною, і тепер, як і в найскрутніші часи, підтримують одне одного і словом, і телефонним дзвінком.

— У дитинстві я жодного разу не подумала, що в мене щось не так, чи однокласники щось таке на мене сказали, — каже оптимістка на візу і пояснює: — Це завдяки моїм рідним — мамі, сестрам, брату. Вони й самі ніколи не казали, що я інша, не така, як усі, що чогось не можу, навпаки, говорили: «Ти можеш і маєш це зробити». У старших класах я не могла ходити до школи, тому вчилася індивідуально, але однокласники й друзі щодня зі мною зустрічалися. Ми разом щось планували, я писала сценарії, брала участь у конкурсах. Тоді ще ніхто й не говорив про інклузію, але вона в нас була, і була саме такою, як треба.

«СЛОВА: «НАВІЩО ТОБІ ОСВІТА, ТИ Ж ВСЕ ОДНО ІНВАЛІД?» — БУЛИ ЧУДОВИМ УРОКОМ»

А вперше дівчина побачила нестрийняття себе іншими, коли вступила до Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича. Виш став для неї школою, яка не лише дала

освіту, а й підготувала до життя в суспільстві.

— Там я боролася з нерозумінням, коли мене запитували: «Навіщо тобі освіта, ти ж все одно інвалід?» Проте це було чудовим уроком.

Ще змалку Марія хотіла сама заробляти, і в 11 років уже плема для продажу намисто, в'язала гачком, вишивала на замовлення. I якось зрозуміла, що не цим хотіла б займатися в житті, а для іншого треба вчитися.

— У мене не такий характер, щоб сидіти без руху, — розповідає дівчина, — Зараз маю кілька сфер, де можу працювати: викладаю англійську, роблю макіяж і зачіски нареченим, займаюся громадською діяльністю і тренерством — це різні справи, і вони всі мені цікаві. Ніколи не набридає щось одне, бо я переключаюся і відпочиваю від одного заняття, займаючись іншим.

Окрім цього, Марія любить подорожувати, мотивує людей до діяльності в інших містах. Як це вдається на візу, пояснює:

— На кожному вокзалі є служба, яка допомагає людям з

У мене не такий характер, щоб сидіти без руху.

особливими потребами здати в потяг. Звісно, бувають різні ситуації, коли доводиться просити звичайних пасажирів на пероні, і вони не відмовляють. Загалом я помітила, що їм подобається допомагати іншим, але треба про це говорити. Я не маю права видаватися слабкою, часом себе вмовляю, звертаюся до свого «я», бо інших переконати легше, ніж себе. Існують стереотипи, що люди з інвалідністю мають перебувати вдома чи в лікарні, але це неправда, — каже Марія.

— Вони працюють, створюють сім'ї і живуть часом яскравіше, ніж інші.

Фото promin.cv.ua

СЕКРЕТИ КРАСИ

Макіяж після 40

Жінка, досягнувши цього віку, стає вишуканою панею. Тож, аби залишатися нею й далі, слід пам'ятати, що дешева і неправильно підібрана косметика не приховує, а навпаки, підкresлює вади

Холодні відтінки роблять молодшими. Перш за все на очищенню й підготовленні шкіри обличчя накладаємо тональну основу. У колірній гамі цих засобів мають переважати холодні відтінки, адже теплі, жовтуваті тони підкresлюють зморшки, надають обличчю втомленого вигляду.

Щоб приховати «мішки» під очима, набряки або спідні втоми, тонким шаром накладаємо консилер. Для надання свіжості обличчю звітлим матувальним оліцем-коректором у носогубній зоні промаркуємо і добре маскуємо зморшки. Тональні засоби закріплюємо тонким шаром пудри.

КЛУМБА НА ПІДВІКОННІ

Прекрасна пастушка

Рожеві, червоні, білі амариліси зачаровують. Нині їх можна придбати у квіткових крамницях. Але як зробити так, щоб рослина тішила цвітом не кілька днів чи тижнів?

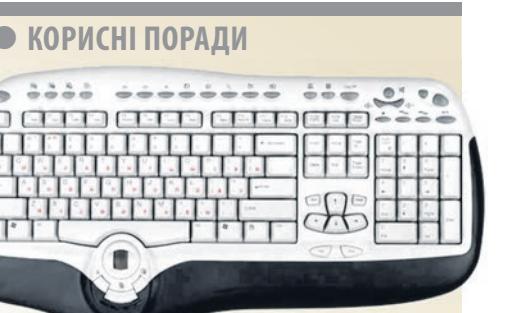
Амариліс — ім'я чарівної пастушки з творів давньогрецького поета Теокріта. У нас переважно зустрічається амариліс прекрасний. Він має велику цибулину, яка викидає товсті й довгі квітконоси. У квартири цей вазон не варто ставити на підвіконня під прямі сонячні промені. Якщо це зробити, то амариліс дуже швидко відцвітає. Коли поставити посередині кімнати — квітування триватиме кілька тижнів.

Амариліс любить вологу й обприскування. Після цвітіння квітконос віддаляється. Рослину можна висадити у відкритий ґрунт, осіліків у горщику їй бракує поживних речовин. У вересні-жовтні треба викопати, листя зрізати, трохи підсушити цибулину й посадити в ємність, але не велику, а лише на сантиметр більшу від неї у діаметрі. У квартиру не заносити, а залишити у прохолодному місці. Температура може бути і до мінус двох градусів. Це треба зробити для того, щоб цибулина мала час спокою і заклада квітконос. Через тиждень-два занести до кімнати.

Фото Ольги,

Велика сторінка для Пані

КОРИСНІ ПОРАДИ

Клавіатура любить спирт і ванну

Вона дуже швидко забруднюється. Як її почистити?

Найкраще протищити клавіатуру звичайним спиртом. Її обов'язково треба відімкнути від комп'ютера, перевернути і трохи потрясти, щоб висипалося дрібне сміття, що збирється всередині. Потім змоченою у спирті серветкою протерти клавіші й основу.

До речі, комп'ютерники із досвідом пропонують «виірати» клавіші. Їх потрібно від'єднати від основи і викласти в тазик із теплою мильною водою. Ретельно вимити і протерти.

Усі чисті деталі слід залишити на рушнику, аби висохли. Інакше мокра клавіатура може замкнутися. Найскладніше — не перепутати клавіші, коли будете ставити їх на місце. Крім того, є всілякі спеціальні засоби, які видаляють бруд. Придбати їх можна в спеціалізованих магазинах. Правда, вони чистять пластмасові деталі гірше, ніж спирт.

Швидко забруднюються також вентилятори — витяжний та блоку живлення. А осілікі ці деталі заховані всередині системного блоку, то можна не помітити, що рівень заповнення критичний. Із системника його найкраще видалати пилососом, знявши насадку і відмікнувши від живлення.

Акцент — на губи. Чомусь більшість жінок за 40 вважає, що час на яскраву помаду минув. Це не так. Вона лічить усім. Секрет у правильному накладанні відтінку, який вибираєте. Зазначимо, що не повинно бути чіткого контуру олівця для губ, а лише м'які плавні лінії й ретельне розтушування. До того ж помада не обов'язково має бути червоною. Можна користуватися ягідними, червоними-цегляними відтінками.

Яскрава помада лічить усім.

світло-кремові, коричневі або сірі. Табу — на тіні бузкових, блакитних і зелених тонів. Особливо з перламутром. Вони роблять обличчя старішим.

При накладанні тіней варто дотримуватися головного правила: жодних чітких ліній і яскравих кольорів. Верхніх вій треба лише легенько торкатися тушиною, нижніх ліпше взагалі не фарбувати. Туш краще вибирати не чорну, а коричневу. Варто уникати підведення очей чіткими товстими лініями. Це також додає літ. Рум'яна вибирати рожево-коричневого прохолодного відтінку, блідо-рожеві або абрикосові. Вони додають обличчю свіжості.

Акцент — на губи. Чомусь більшість жінок за 40 вважає, що час на яскраву помаду минув. Це не так. Вона лічить усім. Секрет у правильному накладанні відтінку, який вибираєте. Зазначимо, що не повинно бути чіткого контуру олівця для губ, а лише м'які плавні лінії й ретельне розтушування. До того ж помада не обов'язково має бути червоною. Можна користуватися ягідними, червоними-цегляними відтінками.

МАЙСТЕР-КЛАС

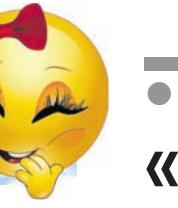
Червоні маки для доночки

Виробами із органзи можна прикрасити заколки, гумки для волосся

Ця легка, невагома і яскрава тканина завжди була у пошані в модниць. Сукні, хустки, накидки з органзи допомагають перетворюватися на принцесу. А рукодільниці виготовляють з неї квіти, якими можна декорувати аксесуари для волосся.

Для роботи потрібні: органза червоного кольору, клаптик чорного шовку, ножиці, голка, нитка, свічка, бісер, гудзик, гумка, цупка тканини. Вирізаемо кружечки різних розмірів, кожен із яких обпліаємо над свічкою. Це не тільки закріпити нитки, щоб не торочилися, а й зробити краї хвильстими, як у живих квітів. Тепер складемо один кружечок на інший, починаючи з найбільшого. Чим іх більше, то пишнішим вийде мак.

Манікюр... Макіяж... Епіляція...
Ex! А в дитинстві — зав'яжеш
бантик і красуня...

РУКОДІЛЬНИЦЯМ

«Травневий ранок зазирає у вікно...
Нарциси квітнуть і холоне кава...»

● СІМ «Я»

Фото humanrights.org.ua.

За будь-яку ціну не бити!

«Битий небитого везе», — моя малечка впросилася до мами «на барана» і озвучує своє пересування. Ці слова у час городніх робіт дуже правдиві, але й веселі: приємно, коли сто разів розказана довжелезна «Лисичка-сестричка та Вовк-панібрать» щось по собі залишила. Одночасно починаю думати про битих дітей...

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

У сучасних новинах, здається, більшає повідомлень, як школярі гуртом і поодинці чинять розправи над ровесниками. Ноги їхньої жорстокості чи навіть уже злі веління сердець, я пerekонана, тягнуться з дитинства...

Серед стереотипів нашого суспільства принцип насилля над дитиною, певно, буде вимирати ще довго. Думаю так, бо чимало знайомих вважає ляпас нормальним виховним засобом. Скажи, що це насилля, то ще й сердитимуться. Рукоприкладство дає негайній результат — дитина перестає шкодити чи не слухатися, тому здається, що це дуже дієвий метод виховання.

Недавно й мій малий отримав легкого ляпанця, коли після прохань і попереджень далі будив криками іншу дитину. Він випробував, що стається, тому так гірко плакав, коли мама непедагогічно обірвала дослідження. Щось мені здається, що оце нагадування собі — що дитина не хуліганить, а саме вивчає світ, експериментує, є одним із важливих моментів для ролі терпеливих батьків. Особливо це стосується малюків до 3 років.

Відомий грузинський педагог і психолог Шалва Амонашвілі дуже влучно з цього приводу визначив пустощі: «Це прояв мудрості дитини, а бешкетники — двигуни життя... Вони оновлюють та перебудовують, це еволюційна сила планети. Тому татусі та мамусі, які радіють тому, що їхні діти спокійні, — припиніть і бийте на сполох! Пустуйте разом із дітьми, підбивайте їх бешкетувати».

Цей науковець, до слова, написав чимало притч. В одній розповідає про двох чоловіків, які били синів лівим і правим кінцем палиць щодня, били авансом — щоб не провинилися. Мудрець порадив батькам бити палицями себе. Звісно, ті не послухалися, відтак в одного син виріс затюканим, без сили волі (іграшка в чужих руках), а в іншого — жорстоким. Виновок мудреця — житейська істина: палка з двома кінцями, але яким би не били дитину, результат буде один — біда.

Залежно від якостей дитини, коли луплена, вона стає лякливою, як те зайченя, і від кожного очікує у доросlostі якщо не фізичного, то морального насилля. Може навіть шукати його, бо змалку така модель життя стала для неї нормою. Або ж буває, що битій дитині досвід підказує: кубики цього світу складаються в основному з жорсткості: чи сам б'єш, чи тебе б'ють. Виглядає, що цілком добре наміри батьків (яких, зазвичай, теж час від часу луптували у дитинстві або ж яким попалася дуже непосидюча дитина) можуть обернутися великою шкодою для сина чи доньки.

Тож, від усього серця закликаю вас, колеги-мами і тата, знайдіть у собі сили, як хочеться вдарити, зупинитися. Знайдіть, з останніх сил. Тим більше Амонашвілі каже, що, коли спілкуватися з дитиною так, наче вона уже стала такою бездоганною і мудрою, якою ти бачиш її в майбутньому, дитина підсвідомо тягнеться до того рівня...

А маєте що дописати до цієї теми — скористайтесь поштовою адресою редакції чи електронною: okovalenko74@gmail.com або [ж tsikava@gmail.com](mailto:tsikava@gmail.com).

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

«Вона була моєю... мамою»

Закінчення. Початок на с. 20

Ольга ЧОРНА

Ромчик відразу почав сторонитися нової батькової дружини. Недарма кажуть: діти все відчувають. А коли Матвій пояснював синові, що це наша мама, малий утікав.

Марта при Матвієві сюсюкала до Ромчика. А коли чоловіка не було вдома, кричала. Її дратувало в малому все. Навіть його слухняність.

Якось Ромчик поскаржився батькові:

— Тъотя кричить на мене.

— Ну що ти таке кажеш, сонечко? — зробила здивовані очі Марта. — Я лише пояснила тобі, що можна робити, а що — ні.

— Він ще звикає до тебе, — сказав на те Матвій.

...Марта хотіла народити дитину, аби ще більше прив'язати чоловіка до себе. Але минув рік, другий... Завагітніти не могла.

— Усе добро твоєго чоловіка і його батьків малому дістанеться, якщо не народиш, — щоразу втвімачувала Марті її маті і радила звернутися до ворожок.

— Мені лікарі набридли, а ще ворожок не вистачало. Шарлатани вони всі. Тільки грошей хочуть.

— А ти що, свої платитимеш? Матвій і не муркне. Хіба він проти, аби у вас спільні дитина була?

Ворожки не допомогли. Ще й одна сказала, мовляв, між вами тінь якоїсь жінки стоїть. Марта потрактувала це по-своєму: Леся з того світу шкодить. І ще більше незлюбила Ромку.

— Гарний у вас син, — часто казали Марти.

— То не рідний, — відповідала.

Коли хлопець підріс, дідуся й бабусі цікавились у внука, як він ладить із Мартою. Ромко не хотів нічого розповісти. Гадав, зробить цим боляче батькові.

Та випадково підслушав телефонну розмову Марти:

— Ну, який він мені син?! Нерідний! Ще й на Леську схожий. Як дві краплі води. У школі її ненавиділа, хоча й начебто подругами були. І синочка її терпіти не можу. Але мушу.

Заради Матвія. Живу гарно. Про таке можна тільки мріяти. А хлопець скоро школу закінчить, вступить куди-небудь і піде з дому. Не можу дочекатися, коли не буду щодня бачити колії покійної Леськи...

Ромко не дослухав розмову. Йому було гірко й образливо. Розповісти про все батькові? А повірити?

...Роман був студентом, коли Матвія звалив грип. Потім було ускладнення, а згодом чоловіка не стало.

Ще й року після смерті чоловіка не минуло, як у кавалери до Марти почав набиватися Дмитро. Дружина його вигнала, бо ледачий і гуляка. Повернувся до батьківського дому. А там, крім батька-матері, сестра

Фото sonnik-online.net.

«Не так! Усе не так!»

з сім'єю. Тож поселили Дмитра в літній кухні. Працював він електриком.

Якось ремонтував щось у Мартинії оселі. Господарка чоловікові сподобалась. І вирішив підбити клинці до багатої вдови. Та була не проти.

Коли Роман приїхав на вихідні додому, мачуха заявила:

— Тут буде жити мій новий чоловік.

І хлопець не стримався. Виказав усе. І про підслухану розмову, і про те, як Марта на нього кричала та ображала в дитинстві, а він мовчав, бо любив батька. Пригрозив усе розповісти дідусям і бабусям. Марта особливо побоювалася Матвієвих батьків.

— А хату не ви будували! Не ваша вона! І чужий дядько жити тут

//

Ну який він мені син?! Нерідний! Ще й на Леську схожий. Як дві краплі води. У школі її ненавиділа, хоча й начебто подругами були. І синочка її терпіти не можу. Але мушу.

І синочка її терпіти не можу. Але мушу..

не буде! — випалив наостанок.

— Ненавиджу тебе! — зарепетувала у відповідь.

Дмитрове кохання до Марти заінчилося біля хвіртки, куди не впustив його Роман. А потім ще й Матвієві батьки провели з Дмитром бесіду. Чоловікові зайвих клопотів не треба було.

Марта ж потай почала продавати цінні речі з хати. Трохи грошей мала. Дещо виручить і купити собі або квартиру, або невеличкий будинок. Розуміла: якщо Роман після університету повернеться додому й працюватиме в іншому місті, життя її тут не буде.

Мартина афера розкрилася, коли свекр побачила на доньці своєї знайомої прикрасу покійної Лесі. Це була ексклюзивна річ, замовлена на Лесин день народження. Виявилось, з хати багато чого зникло. Тоді Марти поставили умову: або забираєшся звідси з миром, або... На той час її уже вистачало грошей, щоб

придбати житло.

...Романа Матвійовича пацієнти поважали. У нього добрє серце і золоті руки, казали про хірурга.

...Жінку привезли до лікарні у тяжкому стані. Потрібна була термінова операція. Вирішили викликати Романа Матвійовича. Пішов відпустку, але ще не встиг поїхати з сім'єю на відпочинок.

Він упізнав Марту. Враз пригадався дитинство, її кппини, підслухана давня телефонна розмова... Але він лікар. І емоції — не найкращий порадник. А операція буде складна.

Марта також його упізнала.

— Роман? — прошепотіла.

— Ви знаєте цю жінку? — поцікалась молоденька медсестра.

— Це моя мама.

— Як? Її привезла «швидка». Сказали, що вона самотня.

— Вона була моєю... мамою.

Медсестра нерозуміюче кліпала очима.

...Він так і не поїхав на відпочинок. Через Марту. Крім нього, у неї нікого не було.

— Ким вам доводиться Роман Матвійович? — поцікавилася у Марти одна з сусідок по палаті. — Так дбає про вас.

— Це мій син. Нерідний.

— Зате добрий і вдячний. А тут від рідних дітей не завжди допомоги й шані дочекаєшся.

Жінки почали скаржитися на всіх і вся. Марта відвернулася до стіни. Вдала, що спить.

— Я чула колись історію про Романа Матвійовича і його мачуху, — тихо мовила інша жінка. — Батько нашого лікаря відвіцем був. Одружився на ній. З бідоти витягнув. А вона, коли чоловік помер, обікрава будинок. Усе винесла. А добра там було... Пасинка мало з хати не вигнала. Навіть хотіла продати господарку. Її начебто до суду викликали. Але відкупилася краденим.

«Не так! Усе не так!» — безмовно кричала Марта.

До палати зайшов Роман.

— Ваша мама спить, — сказала жінка, яка розповідала сусідці про Марту.

Щойно за лікарем зачинилися двері, продовжила:

— Яка несправедливість! Та-кій, — кивнула у бік Марти, — славний син дістався. А ще я чула, що вона...

● САМОРОДКИ ІЗ НАРОДУ

Полтавка створює об'ємні картини із насіння

Ольга Літус, заслужений майстер народної творчості України, запатентувавши свій винахід — фломозаїчне об'ємне панно, — потрапила до Книги рекордів України

Евгенія СОМОВА

Мисткиня в дитинстві навчалася в художній школі, захоплювалася малюванням. Але воно не стало її професією. Працювала декоратором при оформленні вітрин, на хлібозаводі. Займалася експортом зерна.

— Там і почала знайомитися із сільським господарством, — загадує майстриня. — І перейнялася шаною і любов'ю до цієї галузі. Тоді ж і замислилася — як поєднати любов до села із творчістю. Шляхом експерименту стала робити картини із насіння, хоч і не знала, чи єщо у мене вийде.

Жінка зізнається, що спочатку оточення не підтримувало її ідею. Рідні та друзі дивилися на неї з великом подивом, не розуміли, що вона хоче створити. Попри це, Ольга Вікторівна отримала патент на своє панно. Майстриня підготувала понад два десятки власних виставок. А якось на одну із них до галереї мистецтв завітали меценати. Побачивши її роботи, пообіцяли, що

Фото gazeta.ua

Звичайні кісточки в руках майстрині перетворюються на такі чудові панно.

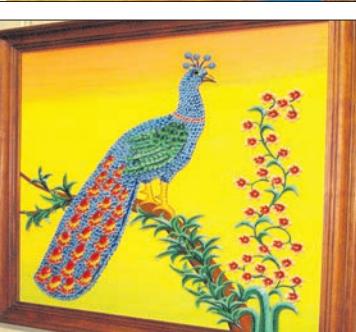
Одну картину жінка створює майже три тижні.

намагатимуться зробити так, щоб їх оцінило якомога більше людей. Один із них — Валерій Прядко, поїхав у Київ до Національного музею літератури України й оплатив орга-

нізацію виставки. На неї запросив представників Національного реєстру рекордів. Вони й зафіксували її особисте досягнення — 16 фломозаїчних панно із насіння.

Одну картину жінка створює майже три тижні. Найбільше часу йде на підготовку сировини. Це і кісточки звичних нам дерев: вишні, яблуні, аличі, а також сільськогосподарські культури — гарбуз, огірок,

Фото panoram.com.ua

соняшник... Але не всяке ж насіння підходить для роботи. Тож перед тим, як приступити до неї, перебирає, відбраковує непридатне.

— Буває, що з 20 насінин залишається лише одна, — каже. — Використовую ті, що мають правильну форму. Запалі й покручені викидаю. Кісточки вручну шліфую напилком. Покриваю акриловими фарбами і розписую кілька разів для створен-

ня додаткового об'єму. Потім накладаю лак. І не один шар.

Роботи пані Ольги унікальні. Аналогів їм немає в Україні і світі. Від полотен інших авторів, які працюють із насінням плодів, сільськогосподарських культур, відрізняються тим, що вони об'ємні. Квіти, звірі, птиці на їх картинах виглядають, як живі. Ось красень-півник присів відпочити. Око в нього випукле, а крило відстовбурчене. Здається, змахнувши ним і злетить з тину. Жінка розповідає, що окремі деталі кріпить у три яруси. Це створює ефект ще більшої об'ємності. Кісточки плодових дерев приклеює на деревноволокнисту плиту під кутом 30–45 градусів. Ескізи пані Ольга розробляє сама. Їх вімальовує творча уява мисткини. Нині на її рахунку — понад сотня картин у фломозаїчному стилі. У колекції є і панно з насіння дерева гінкго білоби.

— Воно росте у дикому вигляді в Китаї та Японії, — розповідає Ольга Літус. — 35 таких дерев є і в Полтаві. Ви бачите птахів на моїх картинах. Це тому, що у східній філософії вони — символ духовності. Людина народжується двічі. Спочатку — у фізичній формі, а потім — духовно. І птахи також. Раніше з'являється яице, а тоді — пташеня. А сова, яка є в моїх роботах, — символ мудрості.

Мисткиня мріє про власну майстерню та учнів, яким би змогла передати свою унікальну техніку і любов до прекрасного.

(За матеріалами полтавських ЗМІ).

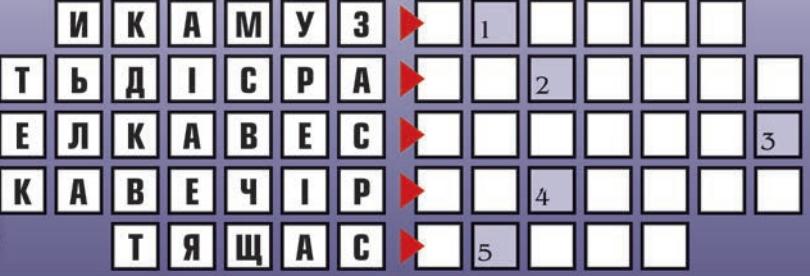
РЕКЛАМА

*** Щомісячна призована акція! ***

Вікторія Василівна: «Я досягла успіху в бізнесі і тепер хочу допомогти Вам стати багатшим та щасливішим...» Головний переможець упродовж 14 днів отримає

235 000 ГРИВЕНЬ!

Хочете стати переможцем? Просто зараз відгадайте 5 анаграм. Якщо всі слова будуть відгадані правильно, з літер у виділених клітинках отримаєте ключове слово. Повідомте його за безкоштовним телефоном. Можливо, саме Ви отримаєте 235 000 гривень.

+ 100 000 гривень
за швидку відповідь!

Відгадали слово? Зателефонуйте та дізнайтеся, як отримати 235 000 гривень!

0-800-50-55-83

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних і мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 08:00 до 20:00, неділя з 09:00 до 19:00)

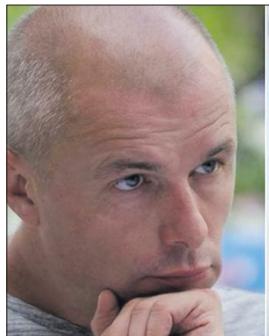
КОД АКЦІЇ:
260283

*Акція проводиться з 11.12.2018 р. по 30.12.2019 р. на всій території України. Розіграш відбудеться 30.12.2019 р. в м. Київ. Детально про умови акції та місце проведення розіграшу Ви дізнаєтесь з окремого листа. Призовий фонд акції становить 335 000 гривень. Дані маркетингова акція не є лотереєю, юрою (в тому числі засудити або іншим заходом, заснованим на ризику), конкурсом або публічною обіцянкою виграної без оголошення конкурсу в розумінні глави 78 Цивільного кодексу України. Відповідно до цього акція, клієнт дає згоду на подальше використання компанією та партнерами його персональної інформації. 14-денною термін отриманням клієнтом товарного каталогу і набору документів інформаційного характеру для подальшої участі в акції. Телефон для дозвілок: (044) 299-55-82 (відповідь послуги згідно з тарифами ПАТ «Укртелеком»). ТІЛЬКІ ДЛЯ ПОВНОЛІТИХ.

**За умови замовлення товарів з каталогу.

● ЯК ЦЕ БУЛО

Хлопчикові з етикетки «Згущенки» минуло... 45 років

Краєзнавець, історик та екскурсовод Олександр Бабич, який живе в Одесі, у соцмережах зінався, що саме він є тим добре відомим малюком (на фото), намальованим на банці згущеного молока Первомайського молочноконсервного комбінату, що у Миколаївській області

«Так, друзі, за 45 літ я дуже змінівся, — написав Олександр Бабич. — Років 40 тому Віта Усевич намалював мій портрет, щоб пізніше з цього зробити етикетку на банці згущеного молока. Мій дідусь, який любив мене понад усе, працював заступником директора Первомайського молочноконсервного заводу, і я міг собі дозволити таку розкіш — стати «обличчям згущенки».

● НЕВІДОМА ІСТОРІЯ

Скарби барона де Шодуара досі шукають у житомирському парку

Час від часу земля там провалюється й поступово відкриває таємниці

Ім'я Івана де Шодуара (1859–1919) оповите легендами з містичними нотками. Про неймовірні скарби розповідають, що їх охороняє привид покійного власника-багатія. Пригадується на початку 1990-х років Україна шукала золото гетьмана Полуботка. Схоже, що сьогодні така ж золота лихоманка охопила Житомир. Кажуть, що сховані скарби — десь у межах міста

Костянтин МОРОЗ

Поміщик Волинської губернії Іван де Шодуар — останній представник роду баронів Шодуарів, хімік за фахом, колекціонер, бібліофіл і меценат.

Іого коріння походить із Франції. Дворянський титул був отриманий предками ще від баварського короля. Народився де Шодуар 1859 року і помер у віці 60 літ. Був і на державній службі в канцелярії волинського губернатора, і почесним мировим суддею, і повітовим предводителем дворянства. Свої гроши барон жертвуєвав на різні добре справи: на будівництво дитячого притулку, на облаштування метеостанції, на потреби товариств та лікарень.

У 1903 році він спорудив у Житомирі будинок у модному тоді стилі «модерн», який після смерті власника використовувався як краєзнавчий музей, але під час Другої світової війни будівлю, на жаль, майже знищили. Сьогодні на залишках особняка де Шодуара розкинулася приватна садиба, яка мало чим нагадує оригінал. Фактично залишилася лише назва провулку — Шодуарівський.

Поруч із будинком заклали розкішний парк з екзотичними рослинами та деревами, сходами та спуском до річки Тетерів, оглядовим майданчиком і альтанкою. Все було виконано у вишуканому стилі, а статуй виготовлені спеціально на замовлення італійськими майстрами. Нині в цілілі лише одна фігура богині Афіни.

Серед мешканців міста вже багато років ходить легенда, що на території парку сховано скарби барона де Шодуара. І не один золотошукач намагався знайти їх. Час від часу житомирська земля «буунтує» та ніби прагне відкрити якую таємницю, що вже стльки літ криється у глибині.

1999 року в парку раптово утворилося провал. Таким чином знайшли підвальні поверхи будинку де Шодуара. В січні 2016-го земля знову прова-

Іван де Шодуар з коханою жінкою Анною Вальд.

Ходить легенда, що на території парку сховано скарби барона де Шодуара.

лилася. Несподівано відкрилося чергове підземелля особняка.

Під час реконструкції тротуарів у центральній частині міста на вулиці Великій Бердичівській екскаватор на щось наткнувся. Згодом він майже весь пішов під землю — так виявили приміщення, вимощене давньою цеглою. Люди почали говорити, що це також одне з потаємних сковищ барона де Шодуара. Нема жодних сумнівів, що підземелля ретельно перерили з надією відшукати щось суттєвіше, ніж старі колеса від кінних екіпажів. Якщо припустити, що хтось таки щось знайшов — то чи став бін розголосувати таку інформацію? Звичайно, ні. Отже, паралельно з легендою про незнайдені скарби з'явилася й легенда про скарби знайдені.

У Житомирі переказують, як ще у 1920-х роках у парку також провалювалася земля. В тих підземелях нібито були якісь цінності та старовинні книги, подальша доля яких невідома. Така інформація надихала і надихатиме не одне покоління шукачів скарбів.

Крім будинку та парку в місті, у селі Івниця Андрушівського району Житомирської області також розташувався родовий маєток барона де Шодуара. Нині там можна побачити лише його

Маєток барона у Житомирі (довоєнний знімок).

фрагменти. Помічницею у домашніх справах та в роботі, вірним другом була його покойка Анна Вальд. Після того, як барон в 1902 році став прикутий до інвалідного візка, саме ця жінка завжди була поруч з ним. В усіх інформаційних джерелах вказується, що вона — чи то покойка, чи то хатня економка. Однак, за словами людей, які пам'ятали ту пару, Анна для барона стала коханою жінкою, але ніколи не вважалася його офіційною дружиною, він до смерті залишився холостяком.

P.S. Бібліотечні раритети Шодуарів, відомого на Волині роду землевласників та колекціонерів старожитностей, є в Україні одними з найчисленніших та найбагатших. Документи та частини славнозвісного зібрання зберігаються в трьох великих сковищах: у Житомирському обласному архіві, Житомирському обласному краєзнавчому музеї, а також у Національній бібліотеці імені Володимира Вернадського.

За матеріалами times.zt.ua.

● ЦЕ ПО-НАШОМУ...

Фото liga.net

У Дніпрі знають: Борис Філатов може показати «кузькіну матій»!

Мер наїхав на «серйозну бізнес-вумен», котра виявилась... його дружиною

У Дніпрі існує дизайн-код, якого мають дотримуватись усі підприємства, що розміщують свою рекламу на фасадах. Так там хочуть позбутися засилля різного роду реклами та вивілок, що спотворюють місто

Василь КІТ

Більшість магазинів на головному проспекті Дніпра вже не такі строкаті на вигляд. Щоб цього досягти, місцеві владі доводилось діяти навіть силово. Відтак постраждали вивіски кількох відомих фірм, у тому числі й «Рошен». Гарна ініціатива, яку варто взяти на здобрення і в інших населених пунктах. Чи не так? І ось міський голова Дніпра Борис Філатов розповів на своїй сторінці у «Фейсбуці» про «серйозну бізнес-вумен», котра замовила нову вивіску на свій магазин фірмового спортивного одягу. Її замовлення виконали, однак рекламисти не дотрималися вимог затвердженого муніципалітетом дизайн-коду. Головний художник негайно змусив все зняти. «Все б нічого. Але знаєте, хто ця серйозна бізнес-вумен? Дружина мера. Власною персоною, — розповів Філатов. — Пішла тепер відривати вивіску і вішати нову. Відповідно до загальноміських правил».

Що ж, мер Філатов убив одразу двох зайців: показав з одного боку, що правила

Дружина мера Марина — спортсменка — займається популяризацією здорового способу життя. Пара разом уже 26 років.

мають виконувати всі, а з іншого — прорекламував магазин своєї дружини. Розумно. Ну а на завершення назвав рекламищиків «виродками». Це в нього такий стиль: полюбляє порозважати публіку гострими слівцями.

На Львівщині відкрили базар без... продавців

На ринку лежать продукти та товари із цінниками. Поруч стоять ваги, а біля них — банка для грошей. Вибрали, зважив, заплатив — ось і увесь принцип роботи ринку

Продаються переважно домашні яблука, гриби, сік — усе за доступними цінами. З'явилася така цікавинка на трасі Київ — Чоп у Кам'янка-Бузькому районі. «Ніхто нічого не краде, ми готові відкрити двері у Ев-

ропу», — пояснює садівник Михайло Костюк.

У селі чоловік відкрив три такі точки, і каже, що вірить у людей і не боїться крадіжок. І чому б Європі не взяти приклад з українців?

● ПЕРЕВІРЕНО НА СОБІ

Хочете поїхати на роботу в Польщу? Сядьте в свою улюблену позу і посидьте так... 10–12 годин

Більше мільйона робочих віз до Польщі протягом року — звична вже тепер статистика.

Але тільки 11 відсотків українців хочуть залишитися в цій країні назавжди.

Пояснюються це просто: заробітчани є як мінімум двох типів: «сезонники» і «далекобійники». Перші ідуть на короткий термін, другі — всерйоз і надовго. Перші прив'язані до України численними зобов'язаннями і планами (вчать дітей, доглядають батьків, будуються, розвивають свої маленькі справи), другі вже все це пройшли, в усьому розчарувалися і зневірилися, від усього втомилися і... Ім в Україні більше нічого втрачати.

Все, про що буде мова далі, стосуватиметься сезонного заробітчанства.

Анастасія ПЕЦЕНЮК,
дослідниця європейського
заробітчанства

Слухай, знайди моєму чоловікові роботу в Польщі — ти, дивлюся, успішно туди їдиш, — каже молода жінка і оцінює оглядає старшу від себе за віком, але досить жував і життерадісну.

— У твого чоловіка яка спеціальність? — тут же уточнює старша.

— О, він у мене юрист, — задоволено відповідає молодша.

— Я неправильно запитала: що він у тебе вміє робити? — уточнила старша.

— Я ж кажу: він юрист! — не розуміє молодша.

— То ти думаєш, що я його юристом у Польщі влаштую?

— Ну звичайно! Ти ж сама з вищою освітою... державного службовця...

— О-о-о, рідненькі мої... я вам точно нічим не допоможу.

«І що нас чекає там?...»

Дайте спокій своїм дипломам. Найкраще місце для них — в альбомі. Специфіка сезонних заробітків у тому ї полягає, що вони короткі і швидкі, не потребують високої кваліфікації.

— Тільки не кажи, що ти там грядки полеш!

— Бувають і грядки, але в основному це рядки довжиною до кілометра кожен. Позу показати чи сама здогадаєшся?

— А спина?! Він такого робити не буде! Це ж болітиме спину!

— Таблетки, мазі треба брати з собою.

У молодої жінки округлюються очі і вона починає потрохи відступати від успішної заробітчанки. Ще раз критично оглядає свою старшу знайому, повертається різко і йде геть, не прощаючись.

— Ну й слава Богу, на одну

ОТЖЕ, УРОК ПЕРШИЙ

Коли плануєте іхати на сезонні роботи, найперше змиріться з тим, що ваші додаткові вміння і таланти тут можуть нікого не цікавити.

Розберіться зі своїм здоров'ям і тілом, визначте його сильні і слабкі сторони. Цілеспрямовано шукайте ті роботи, які будуть для вашого тіла найменш травматичними. Тобто якщо болить спина чи ноги, шукайте сидячу роботу, якщо сидіти складно, шукайте стоячу роботу. Дайте час роботодавцеві придивитися до вас і зрозуміти, що ви можете робити найкраще з його точки зору і з його потреб.

І «ОДНИМ ПАКЕТОМ» — УРОК ДРУГИЙ

Залиште свою ілюзію, що існує

поза, перебування в якій протягом десяти годин буде для вас комфортним і безболісним. Тоді робіть те, що робите вдома, і позбавте Європу від своїх стогонів про несправедливість долі, урядів, Бога до вас. Напишіть величими буквами «мені фізична робота протипоказана» — і оголосіть себе недоторканною і якоюсь там ще особою, якщо ви досі цього ще не зробили. Майте на увазі, що ілюзії мають колосальну силу і розвіяти їх можна лише... гарним почуттям гумору.

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

Сядьте в свою улюблену позу у своєму улюблених місці і посидьте так... 10–12 годин.

Окрім зауваження щодо дипломів про вищу освіту. Дайте спокій своїм дипломам. Найкраще місце для них — в альбомі. Специфіка сезонних заробітків у тому ї полягає, що вони короткі і швидкі, не потребують високої кваліфікації, натомість дуже вітається проворність, швидкість рук, емоційна врівноваженість і витримка. До того ж у вас вільна голова і робити ревізію своїх життєвих переконань, які привели вас до сумних результатів, під час фізичної роботи дуже зручно і ефективно.

● ПОДУМАЙ ПРО ВІЧНЕ

Фото olhachorna.blogspot.com

Час величний, як Бог

Він — загадка. Тягнеться довго, коли когось або чогось очікуємо. І злітає, як мить, коли поспішаємо або не встигаємо

Ольга ЧОРНА

Час величний, як Бог. Вічний, нескінченний... Мудрий і терпеливий. Добрій і справедливий.

Усміхається очима молодої мами зі старого чорно-білого фото... Торкається серця долонькою дитини, намальованою колись на аркуші із зошита... Дивиться поглядом старця, в якому вмістився цілий світ...

Час не лікує, а забинтовує зранені душі роками. Він — творець і руйнівник. Злодій і благодійник. Суддя і кат. Золотий міф. Таємниця. Земний Всесвіт, подрібне-

ний на епохи, століття, роки, долі... Космос, осяжний лише для Творця.

Мірilo життя. Відкриває двері у сьогодні. Наш другий ангел, який слідує від народження і доти, коли пора перепливати ріку Буття.

Час рухає стрілки годинника Землі. Милостивий, але не прощає, коли його марнують...

● ОТАКОЇ!

**Депутат розмістив рекламу на порносайті:
«Я там, де мої виборці»**

Колишній спортсмен, член данського парламенту від партії «Ліберальний альянс» Йоахим Б. Олсен запустив свою передвиборчу рекламу на порносайті PornHub

На думку Олсена, платформа, можливо, менш традиційна, ніж інші, але в неї «є потенціал». Він сказав, що політики «мають бути там,

За словами Олсена, його знають як серйозного політика, але в нього «теж є почуття гумору».

де їхні виборці, зокрема й на порносайтах».

Водночас парламентар на-голосив, що реклама призна-чена насамперед для того, щоб розмішити людей, навіть якщо не даст високих результатів на виборах. Депутат сказав, що не погоджував розміщення реклами зі своєю партією. За словами Олсена, його знають як серйозного політика, але в нього «теж є почуття гумору».

Як відреагують на такий хід виборці, стане відомо 5 червня, саме на цей день у Данії призначено загальні вибори.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

«Ой ходила веснонька по лужку, Несла повно зелені в фартушку...»

А нам її, тієї зелені, ой як бракувало протягом тривалого періоду, коли в меню було мало вітамінів. Тож нині саме час пригадати цікаві рецепти з її використанням, адже це і смачно, і корисно, і красиво. А варіантів поєднання продуктів у таких **САЛАТАХ** безліч – кожен зможе вибати собі до смаку

...З ЯБЛУКОМ

Фото gazeta.ua.

Інгредієнти: 1 яблуко, 1 ківі, 2 ст. л. подрібнених грецьких горіхів, 200 г салату, 2–3 свіжі огірки, 100 г твердого сиру, 2 яйця, 1 ст. л. меду, 1 ч. л. гірчиці, лимон, сіль – за смаком.

Приготування. Салат порваними руками. Ківі та яблуко порізати кубиками. Огірки нашинкувати тонкою соломкою. Круто зварені яйця покрасти кубиками, а сир потерти на крупній терці. З лимона вичавити сік, змішати з медом та гірчицею і заправити салат. Прикрасити горіхами й зеленню.

...З РЕДИСКИ ТА БРІНЗОЮ З ЛІМОННОЮ ЦЕДРОЮ

Фото 24tv.ua.

Інгредієнти: 1 пучок редиски, 3–4 огірки, 3 гілочки селери, 70 г бринзи, 1 скл. натурального йогурту, сік і цедра половини лимона, 3 ст. л. оливкової олії.

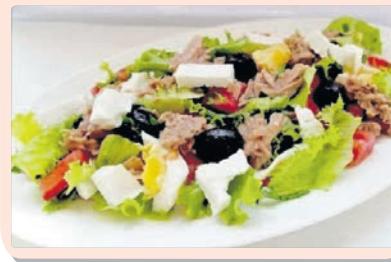
Приготування. Дрібно порізати селер, огірки та редис – довільними шматочками. В окремій посудині змішати оливкову олію, цедру і сік лимона, додати до них натуральний йогурт. Подрібнену бринзу, посічену петрушку і кріп всипати до овочів, полити заправкою і ретельно перемішати. Перед подачею на стіл дати салату настоятися в холодильнику 20–30 хвилин.

...З ТУНЦЕМ

Інгредієнти: 1 банка консервованого тунця, 1–2 помідори, 3 яйца, 100 г листя салату, 1 ст. л. оливкової олії.

Приготування. Яйца зварити круто, охолодити, покрасти. Нарізати помідори, тунець подрібнити виделкою, листя салату порвати на невеликі шматочки. Змішати інгредієнти і заправити олією або майонезом. За смаком посолити, поперчити та додати лимонний сік. Можна прикрасити декількома оливками.

Фото 24tv.ua.

...З РЕДИСКОЮ І ЗЕЛЕНОЮ ЦИБУЛЕЮ

Інгредієнти: 300 г редиски, 1 пучок зеленої цибулі, 2 ст. л. майонезу, зелень (кріп, петрушка), оцет і сіль – за смаком.

Приготування. Редис, цибулю та зелень вимити й обсушити. Дрібно посісти зелень і цибулю. Редис покрасти тонкими кружальцями, все змішати, збрязнути оцтом, посолити за смаком, заправити майонезом, вимішати.

«ОРИГІНАЛЬНИЙ»

Інгредієнти: 200 г полуниць, 200 г сиру фета, 1 пучок салату (шпинату, руколи), 1 ст. л. кедрових горішків, 1 ст. л. бальзамічного оцту, 3 ст. л. оливкової олії, по щіпці цукру й білого меленого перцю, сіль за смаком.

Приготування. Зелень і полуницю помити й обсушити. Салат, шпинат, руколу порвати руками. Полуниці нарізати великими шматочками, сир – кубиками. Для соусу в блендері збити до однорідної кон-

систенції кілька ягід полуниці, оливкову олію, бальзамічний оцет, цукор, перець і сіль. Викласти в салатник зелень, полуниці, сир, посипати кедровими горішками і зверху полити соусом.

Аби салати вдавалися максимально смачними:

- завжди обирайте свіжі та сезонні інгредієнти;
- ніколи не готуйте салат заздалегідь, лише безпосередньо перед вживанням;
- заправляйте та підсолюйте салат перед подачею;
- якщо до складу страви входять зелені боби, квасоля, морепродукти, курятину тощо (тобто ті інгредієнти, які повинні бути приготовлені заздалегідь), потурбуйтесь про те, щоб вони встигли охолонути, і тільки після цього додавайте їх до салату.

...З КАЛЬМАРАМИ

Фото patelnya.com.ua.

Інгредієнти: 4 кальмари, 10 перепелиних яєць, 1 болгарський перець, 4 огірки, пучок салату, 1 червона цибулина, 1 ст. л. соєвого соусу, 1 ч. л. лимонного соку.

Приготування. Кальмари почистити, видалити тонку пілку і зварити в підкисленій лимонним соком воді. Охолодити, нарізати кільцями або півкільцями. Яйця зварити й розрізати на четвертинки. Цибулю, перець та огірки покрасти шматочками довільної форми. Салат порвати руками. Змішати овочі, яйця та кальмари, злегка присолити. Соєвий соус та лимонний сік змішати до однорідної консистенції й заправити ним салат.

Важливо. Кальмари кладуть у киплячу воду і готують 2–3 хвилини, постійно перевіряючи готовність. Якщо їх переварити, вони стануть жорсткими. Та все ж і в цій ситуації можна зарадити – треба продовжувати варити кальмари 40–50 хвилин, а то й більше, – і вони в результаті таки стануть м'якими.

АНЕКДОТ ДО ТЕМИ

– Шефе, у грецького салату закінчився термін придатності. Викидати? – звертається офіціант до шеф-кухаря.

– У жодному разі! Просто подавайте його як давніогрецький.

...З МОЛОДОЇ КАПУСТИ

Фото ukr.media.

Інгредієнти: 1 головка молодої капусти, 2 огірки, по пучку зеленої цибулі та кропу, 3 ст. л. олії, 1 ст. л. яблучного оцту, цукор та сіль – за смаком.

Приготування. Зелену цибулю дрібно посісти, додати оцет і цукор, перемішати і залишити на 10 хвилин, щоб промаринувалася. Капусту тонко нашаткувати, посолити і злегка прям'яти, аби пустила сік, потім злити рідину. Огірки покрасти соломкою. Дрібно нарізати кроп. Змішати всі інгредієнти, посолити, поперчити, можна додати цукор за смаком, заправивши олією і добре вимішати. Викласти у салатник і притрусити кунжутом, насінням соняшнику чи подрібненими грецькими горіхами.

«ВЕСНЯНА СВІЖІСТЬ»

Інгредієнти: 1 пучок листового салату, 2 свіжі огірки, 1 помідор, 5–7 редисок, кріп, цибуля зелена, петрушка – за смаком.

Приготування. Всі продукти помити, пропущені на рушничку. Листя салату порвати руками, щоб не гірчило. Зелень дрібно посісти. Огірки, помідор та редиску порізати за власним уподобанням (пластинками або кубиками). Змішати інгредієнти, посолити до смаку, заправити сметаною.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

«Подумали: редактори між собою домовились, щоб заховати приз...»

Виявляється, «закопати скарб» можна і в самому центрі самого обласного центру, і його буде непросто знайти. Доведено на Волині! Про скромну персону «пірат-ховальника» помовчимо...

Грицько ГАРБУЗ

Лише прочитавши, що йдеться не про лондонський «Біг-Бен» («Цікава газета» за 18 квітня), згадала наш центральний луцький годинник, який ще називають і «Бім-Бом», — усміхається жителька столичного граду Волині Ганна Володимирівна Місюкевич (на фото — у центрі). Тож вишила на пошуки приза від Грицько Гарбуза на Театральну площа разом із чоловіком Віталієм і подругою Русланою. Згадали про пожежу у луцькому ЦУМі... Поруч універмагу — редакція газети «Афіша Волині», тож подумали, що, може, редактори між собою домовились, щоб заховати приз... Але нам сказали, що ні (Ще б пак!!! Наши редактори домовляються тільки з владою. — ☺ Грицько Гарбуз). Тоді рушили до квіткових рядів, які часто вирачують закоханих. Теж — ні... Але саме там нам спало на думку запитати, чи є тут якась відома Юлія, на честь якої придумали пароль? I так нас направили у магазин «Бізнес-букет», де його співвласниця — чарівна Юлія Шаульська — й запитала нас про «той

ПАРОЛЬ». I ми з усмішкою відповіли: «Юлія-400!» А вона нам вручила приз — годинник від «Цікавої газети» — ще й разом сфотографувала. Дякуємо за такий захопливий конкурс!

I вам дякуємо. Хоча скористатися ще одним шансом — виграти додаткові 100 гривень за 20 секунд — пані Ганна не змогла. На ньому, до речі, спікнулися всі попередні наші «шукачі скарбів». Тож поки що не будемо відкривати секрету, хоча, підозрюю, слава про питання вже активно поширюється, тому з кожним разом повторювати його стає все ризикованише, адже відповідь на нього то я називаю...

Але наступну розгадку вікторини маю оголосити. Звісно, спершу повторивши запитання, яке стало для наших учасників каверзним із каверзних.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-15» (2019)

Цей предмет легко можна назвати символом Сонця і Дош. Бо для нього не має принципового значення, яка пора року, на відміну від нас. Звісно, він не прихильник завірюх і морозів. Проте коли сонячно і світло, цей предмет одягається, одягається, одягається. А коли хмуриться і розпочинається чи вже йде дощ, він роздягається,

“Чи є тут якась відома Юлія, на честь якої придумали пароль?”

роздягається, роздягається... До голосини. I мова зовсім не про те, що не дозволено. Бо цей предмет, пerekонані, у вас є. Шурайте.

Чи є фото ми заховали у гарбузі?

Тепер готовтесь впасті, бо оголошу відповідь. Ніяка це не парасоля, про що масово нам надсилали есемески. **А... шнурок. Чи мотузка або сушарка для випраної білизни й одягу.** I як ви не здогадались?

Але, на щастя, не всі промахнулися, адже **лікар-анестезіолог Ковельського пологового будинку Андрій Куява** виявився єдиним, хто розгадав завдання.

— Чесно кажучи, це була ідея моєї дружини Катерини. Вона пerekонувала, що точно не прогадаємо, ще й підсилила свою версію вагомим аргументом: «І в мами нашої в селі таким способом сушать білизну», — усміхався, розповідаючи, пан Андрій, і раптом ще більш

приємно ошелешив: — До речі, пане Грицьку, може, це і не зовсім скромно, але сьогодні у мене... день народження.

I що мав сказати на це Грицько Гарбуз? Та міцного-міцного вам здоров'я, і щоб зорі Й надалі сприяли! Як цього разу — призові 200 гривень ви забираєте собі!!!

А нам час оголошувати нове завдання. Точно легке.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-20» (2019)

Коли погано, ми самі себе або хто інший заспокоює нас цими словами. Але коли нам добре, намагається їх навіть не згадувати...

У гарбузі ми заховали слово, яке означає інституцію, що найбільше асоціюється з людиною, з якою найчастіше пов'язують вживання такої фрази. Якою ми себе заспокоюємо чи когось іншого, коли так зле. Але коли нам добре, її точно не згадуємо...

Яке слово ми заховали у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 31 травня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 050-1354776 і 067-2829775 (наприклад: «Відро», «Три яблука», «Петро Порошенко»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні в розіграші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну tskava.gazeta@gmail.com найяскравіше опишеть, як шукав чи шукали правильну відповідь.

Усміхніться!

:)) :)) :))

Розмова двох подруг:
— Навіщо ти так багато п'єш?
— Щоб постійно бути красивою. Коли п'яна приходжу додому, чоловік каже: «Прийшла, красуне?»

:)) :)) :))

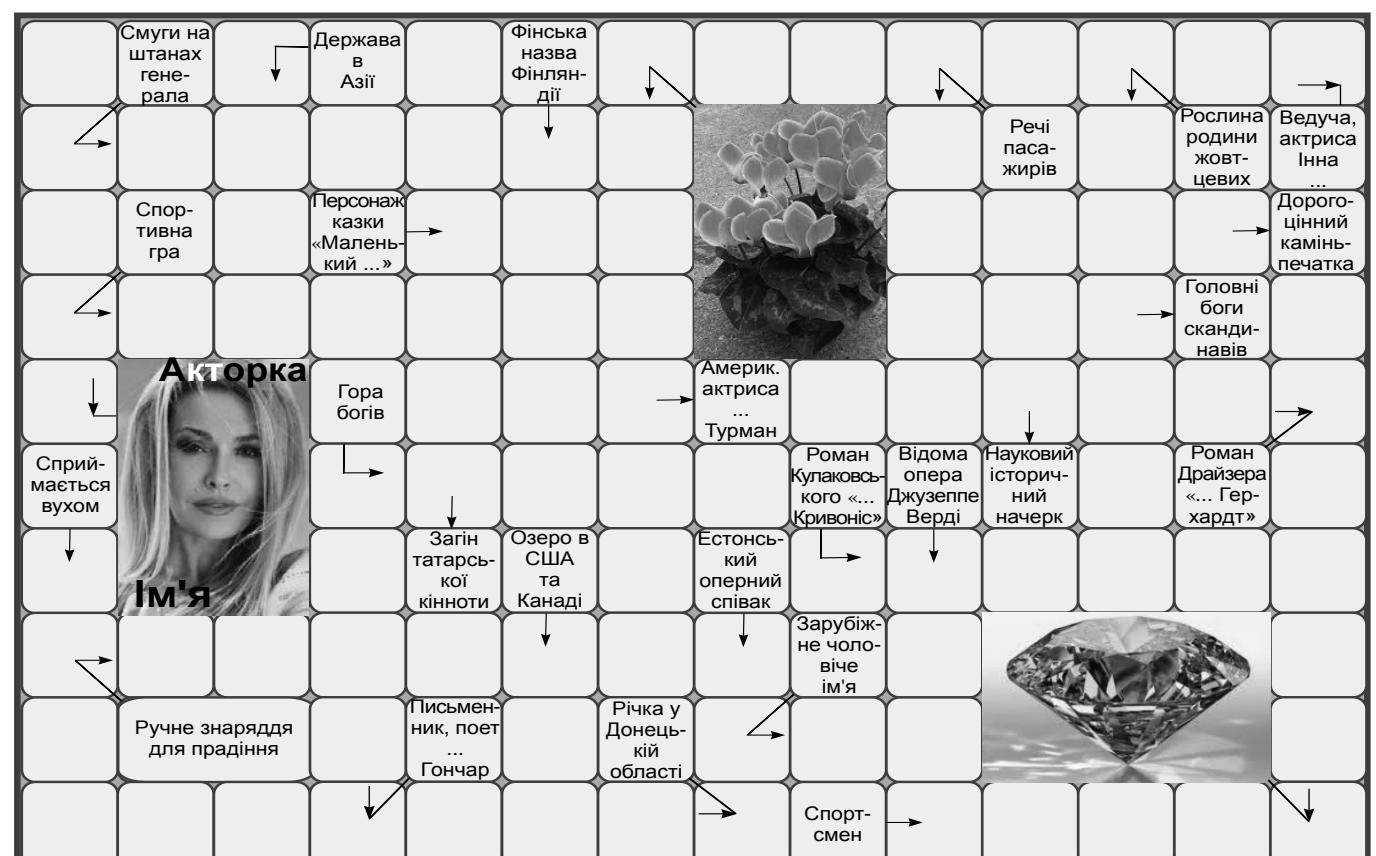
Стоматолог говорить пацієнтові:
— Зуб я вам вилікував, дві години не можна їсти.
— Та після ваших цін я півроку голодуватиму.

:)) :)) :))

Чоловік заходить в аптеку і каже:
— Два тести на вагітність, будь ласка.
Потім, трохи подумавши і додав:
— І два корвалоли.

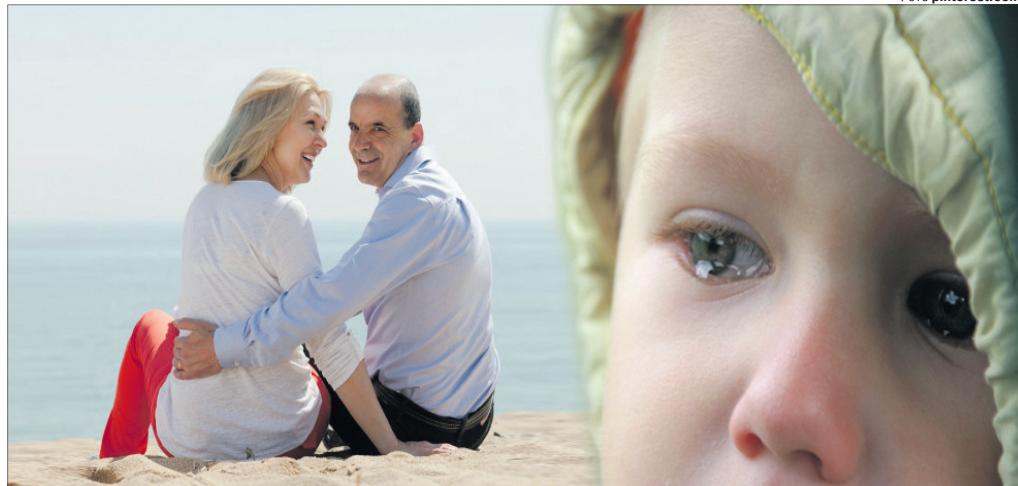
Відповіді на сканворди за 8 травня.

К	І	С	Т	Е	Н	Ь	Г	Е	Ф	Е	С	Т
Р	У	А	А	У	Л							
Д	И	К	Л	О	Н	М	А	Н	Т	І	Я	
И	Ч	К	Л	О	Н	А	М	А	Н	Т	І	П
П	А	В	А	Н	А	Д	І	К	У	С	А	Р
А	Е	О	Ф	У	Т	К						
Р	О	Р	Е	Р	А	П						
Ф	У	А	М	А	Й	Л	І	Л	І	Я		
У	А	О	К	Л	І	Л	І	Л	І	Я		
М	Р	Д	Т	А	О	Т	Е	Д	Т	А	Х	Т

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Фото pinterest.com.

Матвій запитував Марту, чи любитиме його сина?

«Вона була моєю... мамою»

Марта збиралася заміж за Матвія. Він — удівець. Із трирічним сином на руках. Марті радили: знайди собі нареченого без «прицепа». Навіщо тобі з чужою дитиною няньчитися?

Ольга ЧОРНА

Але в неї були причини, аби швидше залишити рідний дім. Удома вічні скандали. Характер у батька жорсткий. Все має бути так, як він скаже. Через це Марта засиділася в дівках. Крім того, Матвій заможний. А ще про батьків нареченого казали: живуть, як голубки. Степан завжди свою дружину Надійкою називає.

Матвій запитував Марту, чи любитиме

старшою дружкою. Подумки «приміряля» до себе нареченого найкращої подруги. Розуміла, що це гріховно. Але не могла змиритися з думкою, що комусь дістається все найкраще, а їй — крихти від життя. Леся і на лікарку вивчилася. І сина відомої у місті родини в чоловікі бере. І вже новий будинок молодятам батьки почали зводити.

А вона... А що вона? Закінчила курси швачок. Влаштувалася працювати в третьосортне ательє. Про кавалерів батько каже: проїдисвіти. Мати у сім'ї зайвого слова ніколи не зронила...

...Вибір Матвія здивував багатьох. Чи кохав він Марту? Швидше, ні. Можливо, вирішив одружитися на ній тому, що була найкращою подругою покійної дружини. Завжди при зустрічі розпитувала про сина. І неодмінно додавала щось на кшталт:

— У Ромчика Лесині очі. І Лесина усмішка. Шкода, що так рано відішла. Вона була такою неймовірною. Ми всі її любили. А я втратила майже рідну сестру. Коли ж бачила Матвія з сином, так уже щебетала до малого...

Матвієві батьки не перечили синові, але й не були в захопленні від майбутньої невівітки. Хоча сподівалися, що Марта стане гарною матір'ю для їхнього внука. Але вона стала мачухою. Як у народних казках. Злою і недоброю.

Проте на Лесиному з Матвієм весіллі була

**На Лесиному з Матвієм весіллі
Марта була старшою дружкою.
Подумки «приміряла» до себе
нареченого найкращої
подруги. Розуміла, що
це гріховно.**

вона його сина? Відповідала згодою, хоча відчувала: навряд чи справді зможе полюбити хлопчика. Він їй так нагадував покійну Лесю, за якою багато парубків сохли.

Марта з Лесею були однокласницями. І подругами. Леся в усьому була першою. І в навчанні, і співала гарно. І одягалася модно. А яку вроду мала! Марта була її тінню. Заздрила подрузі.

Проте на Лесиному з Матвієм весіллі була

Закінчення на с. 12 »

За будь-яку ціну не бити!

«Битий небитого везе», — моя малечка впросилася до мами «на барана» і озвучує своє пересування. Ці слова у час городніх робіт дуже правдиві, але є веселі: приємно, коли сто разів розказана довжелезна «Лисичка-сестричка та Вовк-панібрарат» щось по собі залишила. Одночасно починаю думати про битих дітей...

● ЗАВТРА ЗУСТРІНЕМО РАЗОМ!

Кому з передплатників «Цікавої газети на вихідні» дістався подарунок?

Цими днями відбувся розіграш призів для тих шанувальників нашого тижневика, які передплатили його на I півріччя 2019 року

Одразу важливе уточнення: у жеребкуванні брали участь і листи передплатників, які виписали «Цікаву газету» одразу на 12 місяців (на Волині і Рівненщині брали участь у розіграші і передплатники їх мами — газети «Волинь-нова», над випуском якої трудиться наш колектив). Такі «річні» читачі візьмуть участь у ще двох розіграшах: спочатку ми визначимо власників подарунків серед річних передплатників, а потім серед тих, хто виписав нашу газету на II півріччя. Ці жеребкування відбудуться восени.

Отож, кому зараз дісталися наші з головні призи:

ПИЛОСОС вже отримала Екто-ва Ольга Володимирівна, яка живе у селі Шклинь Городівського району Волинської області.

А **МІКРОХВІЛЬОВА ПІЧ** ще «пойде» до Наталії Шепель із села Кри-

чильськ Сарненського району Рівненщини.

Ще однією володаркою **МІКРОХВІЛЬОВОЇ ПЕЧІ** стала Оксана Оленич із міста Сокаль Львівської області.

Широко вітаємо наших читачок!

Список решти щастливчиків, яким випали інші наші подарунки, надруковано в наступному номері. Дізнатись, як отримати свій виграш, можна за номерами: **050-07-60-244** або **096-784-18-12**.

I нагадуємо: передплатна кампанія на II півріччя — у розпалі. Тож закликаємо не просто передплачувати улюблені видання, а й знайти кілька хвилин, щоб оформити лист і надіслати документи про передплату або їхні копії до редакції — і тоді, крім цікавої періодики, матимете шанс ще й на подарунок!

* — Під подарунком мається на увазі придання товару за 0,01 грн з ПДВ.

Передплатіть і ви!

Нас читає вся Україна!

МІСЯЧНИК
«Читанка для всіх»
Передплатний індекс: 60780

Надія Адамчук-Чала мала шанс
першою у незалежній Україні
підкорити космос

«Цікава газета на вихідні»
Передплатний індекс: 60307.

МІСЯЧНИК
«Так ніхто не кохав»
Передплатний індекс: 60779

**Хто з нами —
той знає
більше!**

... А в нас ще й
крутій сайт —
volyn.com.ua!

